

Giới thiệu Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân

Vị thần của sinh mệnh và muôn loài trên thế gian - Hạ Tiểu Vy trong một lần đi thăm vườn thảo dược của chính mình thì "trượt chân" rơi vào hồ nước.

Không ngờ một chút sơ sẩy của bản thân mà Hạ Tiểu Vy lại xuyên không đến nơi chỉ có nam nhân, lại không được sử dụng ma thuật.

Cô phải đối mặt với vấn đề trước mắt thế nào đây?

Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 1: Xuyên không CMN rồi!

"Aaaa...!!!"

Tiểu Vy khi tỉnh dậy sau cơn đau đầu thì phát hiện mình đang rơi lơ lửng giữa không trung.

Cảm giác khi nhìn xuống dưới phải nói là rất "vi diệu". Lần đầu thì vẫn thấy khá bình tĩnh, dù sao Tiểu Vy thường bị bọn bạn lôi kéo đi chơi mạo hiểm nên cũng đã quen.

Đến khi biết mình không triệu hồi được ma thuật có lẽ hết chính là cách để giải tỏa nỗi khiếp sợ lúc này nhỉ.

Đúng lúc đó một bé thỏ xinh xắn bò ra từ trong ba lô của Tiểu Vy. Bé thỏ này là Mimi, hộ vệ thân cận của Tiểu Vy.

Nhìn thấy "cộng rom cứu mạng", Tiểu Vy trực tiếp kéo Mimi từ ba lô của mình, kích động lắc lắc bé thỏ: "Mimi mau dùng cánh của em mang ta bay lên nhanh lên."

"Có chuyện gì xảy ra sao mà chủ nhân lại nhờ em? Không phải chủ nhân có phép bay sao?" Mimi sau khi tỉnh giấc vẫn chưa hiểu được hoàn cảnh hiện tại, dụi dụi cái mắt vẫn còn lim dim.

"Ta không dùng được phép thuật."

"Vậy chủ nhân thử dùng bảo bối trong túi thần xem."

Tiểu Vy ngần ngại một lúc rồi cốc đầu mình, cười cười: "Ừ nhỉ, sao ta không nghĩ ra chứ!"

Tiểu Vy lấy túi thần của mình ra nhưng khi cho tay vào thì trong túi trống không.

Nụ cười lập tức tắt ngấm, sự sợ hãi lại xuất hiện trên khuôn mặt xinh đẹp.

Tiểu Vy giọng run run: "Mimi, túi thần... không dùng được luôn."

Mimi bị giọng nói của Tiểu Vy làm tỉnh táo lại rồi nhìn quanh thấy toàn mây là mây.

Bên dưới là một cái hồ rất lớn, xung quanh là cánh rừng rậm rạp cùng với rất nhiều loài động vật kì lạ mà Mimi chưa từng thấy.

Mimi run cầm cập, đầu óc bé hiện giờ đều chông rỗng như thể có vô số con bọ bay ở trong đầu. Bệnh sợ độ cao từ lâu đã không còn giờ thì lại tái phát. Thật là cao quá mà!

Tiểu Vy lại nhắc Mimi dùng cánh của bé để bay lên. Nhưng Mimi giờ đã sợ đến mức không thể mở cánh ra được.

"Aaaaaa...!!!" Thế là một người một thỏ ôm nhau mà hét.

Rơi được một lúc thì Ừm cái, cả hai cùng rơi xuống hồ nước bên dưới.

Mặt nước rung động mạnh khiến cho các động vật uống nước quanh hồ phải chạy toán loạn.

Tiểu Vy dùng tất cả kĩ năng bơi lội của mình, vớt Mimi ra khỏi mặt nước trong tình trạng nửa mê nửa tỉnh.

Lúc này Tiểu Vy thực sự phải cảm ơn thầy dạy bơi cho cô dù cô chỉ học trong 2 năm.

Nếu mà nói với con người thì học bơi 2 năm chắc chắn sẽ trở thành người bơi lội giỏi.

Nhưng tuổi thọ củ thần khá cao- tầm khoảng 1000 tuổi củ thần bằng 1 năm củ người, mà cô còn là thần bắt từ cơ mà. Nói như vậy nhưng cô mới chỉ 20 tính theo tuổi nhân loại thôi à nha.

Đối mặt với hoàn cảnh củ hiện tại thì cô chỉ muốn hét: Cô còn quá trẻ và quá đẹp để chết mà! [Misa: câu nói kinh điển củ các nhân vật phản diện đây mà →_→]

Tiểu Vy ngồi bên bãi đất cạnh hồ, rồi hai tay ôm lấy đầu gối, tui thân khóc thầm.

Mimi với tình dậy sau cơn mê, nhìn thấy chủ nhân như vậy cũng buồn lòng.

Dù sao thì đối với một người đang có một cuộc sống tiện nghi, thoải mái thì tự nhiên bị kéo đến một không gian khác cũng có chút không thích ứng được ngay.

Mimi đang cảm thấy thương tâm cho chủ nhân thì không nghĩ tới rằng Tiểu Vy đứng bật dậy, ngẩng mặt lên trời mà chửi: "Long Vũ tên khốn nạn, biến thái, vô liêm sỉ, đê tiện, bỉ ổi... nhà anh. Không vứt rác đúng nơi lại còn tự tung tự tại giẫm vớ chuối ngay tại vườn thảo được, hại người ta xuyên đến cái thế giới chết tiệt này. Chờ lúc ta đây về nhất định sẽ cho anh tơi bời hoa lá... @&%\$#%..." [Misa: đã lược bỏ 3000 từ]

Nghe chủ nhân củ mình chửi xong câu đầu thì Mimi đã ngẩn ra.

"... " Cảm giác thật khó nói ra sao ý.

Mimi thực không ngờ thù phạm khiến họ lâm vào tình trạng bây giờ lại là ngài Long Vũ- anh trai củ Tiểu Vy.

Mà điều đáng nói hơn là chủ nhân bị sượt chân vớ chuối nên mới bị rơi vào lỗ hổng không gian sao?

Chuyện này đúng là... quá sức tưởng tượng rồi.

Mimi nhìn Tiểu Vy vẫn còn ngửa mặt lên tiếp tục chửi thì không khỏi thờ dãi.

Ài...! Cuộc sống sau này không biết là sẽ ra sao đây!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thủ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Nhiệm vụ cấp S

Tiểu Vy sau khi xả giận xong thì ngồi bệt xuống bên cạnh Mimi, mong nhận được sự an ủi.

Mimi rất phối hợp cùng với chủ nhân củ mình, lấy cánh tay ngăn ngui, mềm mại xoa lên mái tóc dài màu nâu củ cô rồi nói: "Chủ nhân, ngài vẫn còn có em mà! Chúng ta vẫn có thể làm lại từ đầu. Chúng ta sẽ xây nhà trên cây, hái hoa quả để ăn và sáng chế ra những công cụ săn bắn như cung tên chẳng hạn! Có lẽ chúng ta còn có thể tìm được những người sống ở đây. Nhưng dù có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa thì chị phải nhớ rằng em vẫn sẽ luôn ở bên cạnh chủ nhân. "

"Đừng vậy! " Tiểu Vy nghe Mimi nói xong thì kích động đứng dậy, nói tiếp: "Chúng ta vẫn còn có thể làm lại. Với khả năng chiến đấu củ ta và trí thông minh củ em, chúng ta có thể tạo ra một nền văn minh mới ở thế giới này. Haha...! Em đúng là thiên tài mà Mimi. Hahaha...!!! "

Mimi: "... "

Chủ nhân vui lòng thì em cũng cảm thấy vui vẻ.

Tiểu Vy vẫn còn đang cười thì chiếc điện thoại 3 chiều trong túi cô rung lên.

Mimi lấy cái điện thoại ra trong khi Tiểu Vy vẫn đang tính toán tương lai sau này xem sẽ xây nhà ở đâu rồi kiếm thức ăn bằng cách nào...

Mimi nhìn số xuất hiện trên màn hình điện thoại thì không khỏi bất ngờ thốt lên: "Ngài Long Vũ...! "

Chẳng lẽ Long Vũ biết họ rơi vào không gian này nên mới gọi điện sao?

Mà tại sao điện thoại lại nhận được cuộc gọi ở một không gian chưa từng được khám phá vậy?

Mimi vẫn đang ngơ ngẩn thì một bàn tay giựt lấy chiếc điện thoại, bấm nút nhận rồi hét vào màn hình điện thoại như thể nó làm gì có lỗi với cô.

"Hà Long Vũ, anh dám..."

"Từ từ nào em gái, em không cần phải hét qua điện thoại như thế đâu, anh có thể nghe thấy rõ tiếng em nói mà. " Một giọng nói nam từ tính đầy vẻ giễu cợt từ bên kia cắt lời Tiểu Vy.

Tiểu Vy hận không thì bóp nát cái giọng điệu đó thành cát, cố gắng kìm nén giận trong lòng mà hỏi: "Anh muốn làm gì em hả? "

Nghe tiếng Tiểu Vy kìm nén cảm xúc bên kia điện thoại, Long Vũ cười ra tiếng.

Em gái anh đã lớn rồi cũng vẫn thực sự rất là đáng yêu đó!

Phía bên kia, Tiểu Vy nghe thấy tiếng cười của Long Vũ càng cảm thấy tức giận hơn: "Anh còn cười được hả! Để xem đến lúc em thoát khỏi cái không gian này xem anh còn cười được không!"

"Em không thoát khỏi đó được đâu." Long Vũ không còn cười cợt nữa mà nghiêm túc thả một câu.

"Cái gì? Không thể về được sao?" Tiểu Vy nghe xong như thấy sấm đánh ngang tai.

"Ukm!"

Cảm thấy mình hơi choáng váng, Tiểu Vy hỏi lại lần nữa: "Tại sao lại không thể về được? Có phải anh đang trêu chọc em không đấy?"

"Anh không có trêu em, đây là sự thật!"

Long Vũ nói tiếp: "Đây là nhiệm vụ trong nghi thức trưởng thành của em sau khi nhận chức thần sinh mệnh. Và nó cũng là nhiệm vụ cấp S đầu tiên mà em sẽ nhận."

Tiểu Vy nghe xong câu đầu thì mặt xụ xuống, nghe xong câu thứ hai thì mặt lại tươi cười hơn hờ nhưng nghe thấy chữ "cấp S" thì mặt lại như đưa đám.

Ở thế giới của cô trước đây, có một tục lệ là những vị thần đến tuổi 20 sẽ được giao một nhiệm vụ đầu tiên như một nghi thức trưởng thành.

Các cấp bậc nhiệm vụ từ dễ đến khó là D, C, B, A và S. Trong đó chỉ có nhiệm vụ cấp D, C thường dành cho nghi thức trưởng thành.

Cấp B rất khó gặp mà cấp A thì càng hiếm, chỉ dành trong những học viên ưu tú nhất trong học viện MGC.

Tiểu Vy đã từng là một trong những học viên ưu tú nhất học viện MGC. Sau khi ra trường, cô đã từng nghĩ rằng nhiệm vụ đầu tiên mà mình sẽ nhận là cấp A giống anh cô.

Nhưng có vẻ cô đã không thể lường được cô lại nhận nhiệm vụ cấp S- một trong những nhiệm vụ nguy hiểm nhất.

Chưa nói tới nhiệm vụ cấp S rất ít khi xuất hiện, chứ đừng nói tới là trong nghi thức trưởng thành.

Mimi đứng cạnh Tiểu Vy, nhìn chủ nhân của mình mặt biến đổi một cách đặc sắc, dị thường rồi như mất hồn thì nổi ý tò mò.

Mimi lấy chiếc điện thoại trên tay cô rồi đặt lên tai nghe: "Ngài Long Vũ..."

"Ah, Mimi đó hả?"

"Vâng! Ngài vừa nói chuyện gì với chủ nhân vậy?" Mimi tò mò hỏi.

"Ài...!!! Tốt nhất là người nên hỏi nó đi. Dù sao sớm hay muộn người cũng biết thôi." Long Vũ nói xong lập tức cúp máy.

Mimi nhìn điện thoại trên tay mình, mặt đầy gạch đen.

Chuyện quái quỷ gì đang xảy ra vậy?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thủ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Ma Thần địa ngục

Sau nửa ngày thất thần như mất hồn, Tiểu Vy lấy lại "linh hồn" của mình rồi xách cái ba lô to lớn đi về phía cánh rừng rậm rạp.

Suốt quãng đường, Tiểu Vy không nói câu nào khiến cho thú hộ vệ Mimi không khỏi lo lắng.

Chủ nhân bị làm sao vậy?

Mimi càng ngày càng tò mò về chuyện ngài Long Vũ nói với chủ nhân. Không nhịn được nữa, bé thỏ gan dạ hỏi: "Chủ nhân đã nói chuyện gì với ngài Long Vũ khi nãy vậy? Ngài không nói chuyện sẽ làm em sợ đó."

Tiểu Vy vẫn cứ bước đi tiếp, mặt không biểu cảm nhưng thâm tâm vẫn đang đấu tranh.

Có nên nói cho em ấy biết không nhỉ? Thôi thì cứ nói ra, dù sao em ấy sớm muộn cũng biết thôi!

Thấy chủ nhân không có ý định dừng lại, Mimi càng cảm thấy sợ hãi. Bất chợt Tiểu Vy quay lại nhìn Mimi thì bé thấy có chút chột dạ.

Chủ nhân không định... mắng bé đó chứ?

Đang nghĩ ngợi lung tung thì một bàn tay ấm áp vuốt ve đầu Mimi, nói dịu dàng: "Ta không sao, chỉ là đang suy nghĩ một chút thôi. Cảm ơn người đã lo lắng cho ta!"

Thấy chủ nhân không mắng mình, Mimi tươi tỉnh hơn, cười cười một cái.

Nụ cười của bé lây sang Tiểu Vy bên cạnh, nhưng cô cảm thấy càng có lỗi hơn nếu nói ra sự thật.

Cô hít một hơi thật sâu rồi thở ra, nói một cách nặng nề: "Mimi thực ra... thực ra là chúng ta không có rơi vào một không gian chưa được khám phá, mà chỉ là ma lực ở đây rất ít thôi."

"Thật sao?" Mimi không tin vào tai mình nghe thấy, hỏi lại.

"Đúng vậy!"

Mimi càng cười nhiều hơn: "Vậy chúng ta có thể về được thế giới cũ phải không?"

Cố gắng mở miệng, Tiểu Vy nói tiếp: "Mimi, đây thực ra là nhiệm vụ trong nghi thức trưởng thành của ta. Vì vậy nếu không hoàn thành thì sẽ không thể về được! Mà vấn đề là... nhiệm vụ này cấp S."

Mimi nghe xong đầu óc hoàn toàn trống rỗng, nhưng hồi phục rất nhanh.

Mimi dùng bàn tay bông mềm của mình nắm lấy tay Tiểu Vy, nói giọng chắc nịch: "Mimi sẽ theo chủ nhân đến hết đời! Cho dù có chết đi chẳng nữa thì cũng sẽ chết cùng với chủ nhân!"

Cảm thấy được sự trung thành trong đôi mắt hồng của Mimi, Tiểu Vy liền ôm bé vào lòng, hai hàng mi ướt đẫm: "Cảm ơn em Mimi! Cảm ơn em vì đã luôn ở bên ta!"

Hai người ôm nhau như một cách để an ủi người bên cạnh mình thì một tiếng gầm rú khiến cho Tiểu Vy lạnh run người.

Đến rồi!

Từ phía trước, một con quỷ cao 50m bỗng nhiên đứng sừng sững trước mắt Tiểu Vy.

Hai cặp sừng dài, to lớn cắm trên đầu. Đôi mắt đỏ như tuôn ra máu, chất đầy sự hận thù. Cái mồm đầy những răng sắc nhọn, nồng nặc mùi vị của máu thịt khiến cho người ta phải buồn nôn. Từ phía sau, một con rắn to làm đuôi uốn éo, há miệng như đòi ăn. Đặc biệt hơn, tai của nó lại là một cánh tay dài, giúp nó bắt con mồi nhanh chóng, dễ dàng hơn.

Tất cả những đặc điểm này cùng với sức mạnh ngang với một vị thần đã biến chúng trở thành loài tàn ác, máu lạnh nhất trong lịch sử. Truyền thuyết kể rằng chúng là những con ma thần địa ngục, chuyên đi ăn thịt con người.

Với chúng, một khúc rừng xanh um, rậm rạp chỉ một cái bước chân cũng đã biến thành bãi đất khô cằn. Nước sông trong suốt ngay tức khắc trở thành thứ nước đen thui bốc mùi thối vô cùng chỉ bằng một hơi thở.

Tuy trông nó khá là dữ tợn nhưng lại chỉ là một con nhỏ, chưa trưởng thành.

Tiểu Vy thở phào nhẹ nhõm, một con ma thần cấp D cô có thể xử lý tốt. Nhưng điều này chứng tỏ một điều nữa. Nếu có con con thì chắc chắn sẽ có con mẹ.

Có lẽ cô phải giải quyết nhanh gọn lẹ nếu không thì sẽ thu hút nhiều con nữa tới, lúc đó sẽ khó mà đánh thắng được.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 4: Chiến đấu với Ma Thần (P1)

Mimi nhìn Ma Thần trước mặt mình, khuôn mặt có chút hơi tái đi.

Trong ngày đầu tiên đến đây đã bắt gặp một con Ma Thần cấp D thì không biết còn bao nhiêu con nữa tồn tại ở thế giới này.

Mimi chỉ sợ rằng mùi ma lực trên cơ thể chủ nhân sẽ thu hút được nhiều con khác tới. Đến lúc đó khó mà toàn mạng rồi khỏi được.

Tiểu Vy cũng hiểu được điều này. Nếu cô sử dụng ma thuật thì chắc chắn sẽ càng rắc rối.

Với hoàn cảnh hiện tại túi ma pháp không thể sử dụng, ma thuật lại phải để một lúc mới khai triển được, thì có lẽ cách tốt nhất là dùng sức mạnh vật lý.

Tuy cô không giỏi trong việc sử dụng sức mạnh vật lý như ma thuật, như cũng đủ sức giết một con Ma Thần cấp D.

Tiểu Vy lấy cây kiếm thánh từ ba lô của mình ra, làm tư thế sẵn sàng lâm chiến.

Mimi vì không muốn làm phiền tới chủ nhân chiến đấu liền mở đôi cánh, cầm theo ba lô rồi bay lên cao quan sát.

Một bên, Ma Thần nhìn Tiểu Vy rút kiếm nghênh chiến, cảm thấy bị khiêu khích một trận liền gào một tiếng rồi phi đến chỗ cô.

Ngay lúc từ lúc bắt đầu, Ma Thần đã dùng đôi tay trên đầu, nhắm chỗ Tiểu Vy mà đâm đến.

Tuy nhiên, Tiểu Vy lại nhanh hơn. Cô bật nhảy lên một cành cây gần đó rồi lao xuống, nhắm vào một cánh tay của nó mà chém.

Mất đi một cánh tay, Ma Thần liền điên cuồng mất không chế, lao về Tiểu Vy, cánh tay còn lại cào xé tới.

Vừa phải nhảy lùi, lại phải đỡ những đòn tấn công của con Ma Thần, Tiểu Vy không tránh khỏi bị dính một đòn mạnh.

Thân thể dính đòn đánh liền bay ra xa, cây kiếm cũng bị văng đi, cắm vào một thân cây gần đó.

Tiểu Vy gắng gượng đứng dậy, chạy tới chỗ cây kiếm cắm tới thì một lực mạnh mẽ nắm lấy chân sau, kéo cô lên khỏi mặt đất.

Bị nắm lấy chân, Tiểu Vy có chút chống cự nhưng ngay lập tức bị ném ra xa.

Thân thể chưa kịp hồi phục đã bị ném đi tiếp, lưng đập vào một thân cây to liền phun ra một ngụm máu.

Tiểu Vy bắt đầu mất dần ý thức, mọi thứ trước mắt đều trở lên mờ mịt, mờ nhạt.

Ma Thần nhìn về phía Tiểu Vy cái rồi nhìn lên trên, nơi Mimi đang quan sát trận đấu.

Thấy chủ nhân của mình bị thất thủ, cơ thể đầy thương tích liền định đi xem nhưng bị ánh mắt của Ma Thần nhìn không khỏi run sợ.

Tiểu Vy thấy Ma Thần nhìn lên trên trời, cảm thấy bất an lạ thường.

Quả nhiên, ngay sau đó Ma Thần nhún mình, lấy đà nhảy lên cao. Dùng cánh tay trên đầu còn lại tóm lấy Mimi rồi kéo xuống dưới mặt đất.

Mimi bị tóm liền nhanh trí cắn vào tay nó một cái, chỉ thấy Ma Thần hét lên một tiếng, bàn tay đang nắm Mimi thả lỏng ra thì cố gắng thoát ra.

Được tự do, Mimi bay thật nhanh lên cao nhưng lại bị kéo xuống lần nữa.

Ma Thần lại bắt được Mimi thì cười đắc ý một cái rồi dùng lực bóp cơ thể bé nhỏ của Mimi.

"Aaaaaah...!!!" Cơ thể bị bóp chặt khiến Mimi hét lên một tiếng đầy đau đớn.

Tiểu Vy phía xa nhìn Mimi bị tóm lấy, cơ thể bị bóp chặt liền cảm thấy bản thân mình thật vô dụng.

Cô hét lên một tiếng đầy tuyệt vọng: "KHÔNG ĐƯỢC!!!!"

Tiếng hét khiến cho cả mặt đất rung chuyển dữ dội, Ma Thần không lường trước liền buông bàn tay đang bóp Mimi ra.

Mimi thoát khỏi bàn tay của Ma Thần nhưng không còn sức lực liền rơi bịch xuống đất.

Tóm lấy thời cơ, Tiểu Vy chống đỡ cơ thể bị thương nặng đến chỗ cây kiếm, rút ra rồi phi thật nhanh đến chỗ Ma Thần.

Bị choáng váng một hồi, Ma Thần không kịp thời tránh đòn, liền bị vô số nhát kiếm của Tiểu Vy chém tới.

Cuối cùng Rằm một cái, con Ma Thần cũng đổ gục xuống đất.

Tiểu Vy không chú ý đến nó nữa mà quay sang chỗ Mimi đang nằm ngất xỉu, bế bé lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 5: Chiến đấu với Ma Thần (P2)

Bé Mimi đến một gốc cây to, xanh rợp bóng mát, đặt xuống rồi kiểm tra vết thương.

Cũng may chỉ bị xước vài chỗ, không đáng lo. Có lẽ thân thể bị bóp chặt quá nên mới ngất đi.

Kiểm tra xong Mimi, Tiểu Vy thở ra một tiếng đầy an tĩnh.

Bỗng một tiếng Xoẹt cái khiến Tiểu Vy bừng tỉnh. Sau lưng chuyển đến một trận đau đón tê tái.

Tóc tóc, một hàng máu chảy xuống từ lưng Tiểu Vy nhuộm đỏ màu đất.

Tiểu Vy run rẩy quay lại về phía sau lưng mình. Một con Ma Thần toàn thân đầy vết chém, nhìn về phía cô đầy hung tợn.

Tâm trí cùng thân thể Tiểu Vy bắt đầu chấn động kịch liệt.

Đây thực sự là Ma Thần cấp D sao? Không phải cô đã chém giết nó rồi sao? Nhưng tại sao, tại sao nó vẫn chưa chết vậy?

Thấy vẻ mặt kinh hãi của Tiểu Vy, Ma Thần cười đắc ý một cái rồi dùng bàn tay trên đầu tóm lấy cơ thể đầy thương tích của cô, rồi ném cô ra xa... một lần nữa.

Vết thương chồng chất vết thương khiến Tiểu Vy mất đi khả năng di chuyển.

Ma Thần như muốn trêu đùa cô, khiến cô tuyệt vọng hoàn toàn chứ không trực tiếp nuốt cô vào bụng.

Nó nắm lấy cơ thể yếu ớt của Mimi dưới gốc cây, hướng về phía miệng mình mà ăn.

Tiểu Vy tuyệt vọng nhìn Mimi đang chuẩn bị đưa đến miệng Ma Thần.

Cô không làm gì được nữa, chỉ có thể ngồi đó mà nhìn người đã ở bên cạnh, bảo hộ cho mình nhiều năm sắp bị ăn thịt, rồi người tiếp theo bị ăn cũng chính là cô.

Đau đớn, tuyệt vọng, mất ý chí... là thứ mà cô chưa bao giờ cảm thấy trước đây. Nhưng ngay lúc này, những cảm xúc đó thật rõ ràng và chân thật một cách kinh khủng.

Nhắm mắt lại, một giọt nước mắt chảy xuống.

Hết rồi, tất cả hết thật rồi!

Cô quá mệt mỏi rồi, không muốn bị con đau này giày vò nữa. Nhưng có lẽ cô vẫn phải cứu Mimi, như vậy khi xuống dưới địa ngục thì cô mới cảm thấy không ân hận được.

Mở mắt ra, nắm chặt cây kiếm trong tay rồi dùng chút sức lực cuối cùng phi nó về phía cánh tay đang nắm lấy Mimi.

"GÀO....!!!" Cánh tay trên đầu cuối cùng của Ma Thần bị chém đứt khiến cho nó gào lên một tiếng đầy thảm thiết.

Bị chấn động mạnh, Mimi bừng tỉnh. Nhìn quanh thấy Ma Thần đang hung hãn đi bước tới chỗ Tiểu Vy, tóm lấy cổ cô mà bóp chặt. Mkhông khỏi rơi nước mắt.

"Chủ... nhân...!" Mimi yếu ớt gọi một tiếng.

Tiểu Vy thấy Mimi tỉnh không khỏi mừng rỡ. Cố gắng dùng chút hơi thở lắt lắt nói khó khăn: "C... chạy... đi... đi! Nh... nhanh... lên...!"

Mimi nghe vậy liền nức nở. Bé biết rằng chủ nhân đã cố gắng hết sức để bảo vệ mình, nếu nhưng không đi thì cả hai sẽ phải chết.

Dang rộng đôi cánh, bay thật nhanh về xa, không quay đầu lại vì Mimi biết nếu quay đầu lại, tất cả những việc làm của chủ nhân sẽ chỉ là vô ích.

Vừa cố gắng bay thật nhanh, thật xa nhưng hàng nước mắt vẫn không kìm lại được. Chỉ đến khi bay được một đoạn rất xa, Mimi mới dám ngoảnh đầu lại.

Chủ nhân, em sẽ cố gắng sống thật tốt! Em nhất định sẽ mạnh hơn nữa để trả thù cho chủ nhân! Ôn nghĩa này em nhất định sẽ trở lại cho ngài!

Bên kia, khi thấy Mimi đã an toàn bay đi, Tiểu Vy cười thỏa mãn. Tốt rồi, cô không còn gì để hối tiếc nữa.

Ma Thần thấy Tiểu Vy cười liền ra lực mạnh hơn khiến cô hét lên một tiếng đau khổ rồi ngất đi.

Bỗng nhiên một con hổ không biết từ lúc nào phi ra cắn mạnh một phát chí mạng vào cổ Ma Thần.

Bị Tiểu Vy chém thương hết lần này đến lần khác, giờ bị cắn vào cổ khiến cho Ma Thần không thể chịu nổi nữa liền lăn quay ra đất mà chết.

Con hổ giết chết Ma Thần xong thì chạy đến chỗ Tiểu Vy, đặt cô trên lưng mình rồi chạy thật nhanh về phía trước.

Trong lúc mê man, Tiểu Vy cảm thấy có một vòng tay ấm áp ôm lấy cô.

Có lẽ trước lúc chết, cô cũng được ban cho giấc mơ đẹp như vậy cũng đã là quá đủ rồi. Nếu có thể, cô mong mình sẽ được ôm mãi như thế này.

Misa: OH YEAH! Cuối cùng thì nam chính của xuất hiện rồi. Mọi người nhớ ủng hộ để mình viết nhiều hơn nhé! ~^O^~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 6: Được cứu sống

Vốn dĩ muốn đi tìm chút thanh quả cho tiểu đệ đang mang ấu tể nên Louis mới phải đi vào rừng tìm nhưng lại đi lạc sâu vào trong.

Tiểu đệ hần vốn mới chỉ qua nghi lễ trưởng thành đã tìm được bạn đời lại còn mang thai sớm như vậy khiến mọi người trong bộ lạc không khỏi vui mừng.

Nhưng việc mang thai lại khiến cho việc ăn uống trở nên khó khăn, cứ ăn vào là lại nôn ra. Mà em rể hần lại không muốn rời xa bạn lữ của mình nên Louis mới tình nguyện đi kiếm thanh quả cho tiểu đệ.

Thực không nghĩ tới rằng khi tìm được thanh quả thì hần lại bắt gặp Ma Thần đang ăn "bữa trưa" của mình là một con nai sừng to lớn trưởng thành.

Ma Thần chính là nỗi sợ hãi của tất cả các bộ lạc trên Đại Lục. Chúng có những hình dạng kì quái, cùng với khả năng chiến đấu và chí khôn kinh người có thể biến một bộ tộc thành một bãi tha ma chỉ trong cái chớp mắt.

Nhìn con Ma Thần trước mặt, Louis đã nghĩ mình không thể trốn được. Nhưng ít nhất hần không lùi lại phía sau mà đối mặt với nó.

Ma Thần không có hứng thú với thú nhân, chúng chỉ muốn ma lực, thứ mà lâu nay chưa từng thấy lại phát ra từ phía xa.

Ma Thần quay đầu, đi về phía khác khiến Louis không khỏi bất ngờ trước. Chuyện gì vừa mới xảy ra vậy?

Hần thoát rồi sao!?

Tuy giống như bị Ma Thần khinh thường nhưng Louis cũng không để ý, hần không phải là một người hiếu chiến nên cũng không đại dột mà lao vào chỗ chết. Phải biết thoát khỏi hàm răng của Ma Thần chính là một kì tích đối với thú nhân.

Nhanh chóng hái thanh quả xong, Louis hóa thành một con hổ lông vàng sọc đen rồi giang cánh bay lên.

Một tiếng gầm đầu đón phát ra từ phía xa thu hút sự chú ý của Louis. Có lẽ Ma Thần đang chiến đấu với một con vật nào đó nên bị thương chẳng?

Dừng lại một chút, Louis nhận ra nếu không giết chết con Ma Thần này thì sớm muộn nó cũng sẽ tìm đến bộ lạc. Lúc đó hần sẽ liên lụy tới mọi người trong bộ lạc. Tốt hơn hết vẫn nên kết liễu nó khi nó đang chiến đấu với một loài khác.

Louis bay về phía tiếng hét phát ra thì lại một tiếng hét nữa rung chuyển cả đất trời làm hấn hơi choáng váng.

Đến khi nhìn thấy "loài vật" đang đánh với Ma Thần thì hấn quả thực không muốn tin vào mắt mình nữa.

Một giống cái ngoại tộc mình đầy vết thương dựa vào thân cây lấy sức phi một thứ vũ khí sắc bén về phía cánh tay Ma Thần đang nắm lấy một con thú nhỏ khiến Louis không khỏi giật mình.

Bị mất một cánh tay trên đầu, Ma Thần hung hăng bước lại gần, bóp lấy cổ giống cái. Tuy nhiên, giống cái không thèm quan tâm đến việc mình bị bóp cổ mà nói nói gì đó với con thú nhỏ.

Tiếp đó nhìn con thú nhỏ giương cánh bay nhanh đi xa Louis mới hoảng hồn, nhìn giống cái cười thỏa mãn rồi bị Ma Thần dùng lực bóp chặt hơn.

Nghe tiếng giống cái hét lên một tiếng rồi ngất xỉu, Louis nhanh chóng chạy ra từ bụi cỏ, cắn chết con Ma Thần, đặt giống cái lên lưng mình rồi chạy nhanh về bộ lạc.

Sử dụng tới đa tốc độ của mình, Louis vừa nhìn thấy công bộ lạc thì phi về phía nhà Vũ Y.

Vừa thấy Louis, vài thú nhân gác cổng liền ra chào hỏi thì bị bơ liền tức giận nhưng đã không còn nhìn thấy bóng Louis.

Lúc đó, trong đầu Louis chỉ có nhanh chóng mang giống cái về trị thương, không chú ý tới ai cả.

Khi đến cửa hang động của mình, Louis bế giống cái lên giường đã vội vàng đi gọi Vũ Y Turis.

Nhìn vết thương khắp nơi trên mình giống cái, Vũ Y Turis hơi nhăn mày rồi nhìn về phía Louis đang hỏi hà giục già ông cứu sống giống cái ngoại tộc.

Cái này không phải là chết rồi sao?!

Thấy Vũ Y Turis nhìn về phía hấn, Louis hỏi càng nhanh khiến ông không thể không làm gì.

Bôi thuốc xong ông thu dọn đồ rồi nhắc Louis canh chừng giống cái cẩn thận rồi mới đi về.

Quan sát người nằm trên giường đá, Louis cảm thấy tim mình đập nhanh hơn. Tuy thân thể dính đầy bụi nhưng vẫn không che hết được ngũ quan sắc sảo của Tiểu Vy.

Những vết thương dài, sâu đâm vào da thịt khiến hấn không thể tưởng tượng được giống cái này đã gặp phải chuyện gì.

Louis quyết định từ giờ hấn sẽ chăm sóc, bảo vệ, sẽ không bao giờ để những vết thương này xuất hiện trên người cô nữa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Tỉnh lại sau hôn mê

Đau quá... Khó chịu quá...

Cứu với...

Ai đó cứu tôi với...

Mimi mau chạy đi..

Bố mẹ, con là đứa con bất hiếu..

Anh trai, thực ra em rất yêu quý anh...

Chị dâu, chăm sóc anh em thật tốt nhé...

Hoan Nhi, chắc cô không kịp tham gia sinh nhật cháu rồi...

Học Trường, em vẫn còn thích anh nhiều lắm...

Nhan Nhan nữa, chuyến đi du lịch bọn mình hè này chắc tớ phải thất hứa rồi..

Còn rất nhiều điều mình chưa kịp nói ra.

Mình không muốn chết!

"Mình không muốn chết!"

Tiểu Vy tỉnh lại sau cơn mê sảng, phát hiện mình đang nằm trên giường đá trong một cái hang động.

Sờ sờ thân thể mình thấy trên người đã được băng bó vết thương bằng mảnh da thú, Tiểu Vy không khỏi nghi ngờ.

Chẳng lẽ cô được cứu sống rồi sao?

Đang suy nghĩ vẩn vơ thì bỗng dưng một ông lão lớn tuổi bước vào hang, nhìn thấy cô ngồi trên giường liền chạy nhanh ra ngoài.

Tiểu Vy không hiểu ông nói thứ tiếng gì bên ngoài thì hắc tuyến đầy mặt.

Ủm, ngôn ngữ không thông thì làm sao mà nói chuyện được!

Thôi kệ đi, nằm ngủ tiếp lấy lại sức cái đã rồi tính sau!

Lúc Vu y Turis vừa thấy giống cái tỉnh dậy thì nhanh chóng chạy đi báo với tộc trưởng.

Chạy đến túp lều to nhất giữa bộ lạc, Vu y Turis kích động vén lều lên, có chút khản trương nói: "Giống cái ngoại tộc đã tỉnh lại rồi!"

Trong lều có ba người đang ngồi xung quanh đống lửa nhỏ. Người chính giữa là tộc trưởng Lucifer, bên trái là trưởng tử của ông- Louis, còn bên tay phải là bạn lữ ông- Lauren cũng là một giống cái ngoại tộc.

Lucifer khi vừa nghe thấy Vu y Turis nói thì không khỏi ngạc nhiên.

Vết thương ở trên người giống cái kia không phải là nhẹ đối với thú nhân, mà nếu như là một giống cái thì đã sớm chết vì mất máu.

Giống cái ngoại tộc được con trai hấn nhậ về thì thân thể gần như là không thể cứu. Nhưng vì con trai kiên quyết muốn cứu sống nên ông mới giữ giống cái này lại.

Thực không ngờ chỉ trong một đêm mà một giống cái lại có thể ngồi dậy với tình trạng thương tích đầy mình nhưng vậy. Lucifer càng ngày càng tò mò về giống cái này.

Sau khi Vu Y Turis dẫn Lucifer, Louis và Lauren đến cửa hang động thì thấy Tiểu Vy vẫn đang nằm ngủ.

Không muốn phá vỡ giấc ngủ của giống cái, Lucifer ra hiệu cho mọi người ra ngoài thì một tiếng ngáp kéo họ trở lại. Bốn người đứng đó, nhìn người đang nằm trên giường, thoải mái ngáp một hơi thì lộ ra vẻ mặt đầy khó tin.

Đây thực sự là giống cái bị thương nặng hôm qua sao? Quả là khiến cho người ta phải mở mắ tâm mắt mà.

Tiểu Vy như vừa được hồi sinh sau giấc ngủ, ngồi dậy vươn vai ngáp ngáp vài cái thì thấy có gì đó không thích hợp. Quay đầu về cửa hang, nhìn đám người đứng trên cửa hang thì ngay lập tức đơ người.

Đù! Sao lắm người lại nhìn cô lúc ngủ vậy? Bộ chẳng lẽ mặt cô dính gì sao?

Sờ sờ mặt mình, có gì đâu nhỏ?

Nhìn động tác ngây ngô có chút dễ thương của Tiểu Vy khiến Louis đứng phía xa thực muốn phi nhào đến mà ôm nhưng lại sợ sẽ kinh động đến cô liền chôn vùi suy nghĩ.

Lucifer nhận ra con trai mình có chút khác thường khi nhìn giống cái ngoại tộc. Quả thực ông cũng không thể không ngỡ ngàng trước vẻ đẹp của người trên giường.

Làn da trắng nõn nà như sữa, mái tóc nâu dài như gỗ mun, cái mũi nhỏ xinh và đặc biệt nhất là đôi mắt xanh như bầu trời phải khiến cho người ta si mê.

Lucifer nhìn Tiểu Vy rất lâu, không khỏi khiến cô có chút sợ hãi. Định nói gì đó thì nhớ tới họ không hiểu mình, câu nói đến đầu lưỡi đành phải nuốt lại.

Nhìn thấy tâm tư của Tiểu Vy, Lauren huých vai người bạn đời của mình bên cạnh: "Ông cứ nhìn giống cái như vậy sẽ khiến người ta sợ đó." Sau đó tiến về phía Tiểu Vy hỏi: "Cháu còn đau nữa không?"

Tiểu Vy nhìn người phụ nữ tầm khoảng 35 tuổi nói với mình gì đó thì ngơ ra một lúc rồi lắc đầu theo bản năng.

Thấy giống cái lắc lắc đầu mà không nói gì khiến cho Lauren nghĩ cô bị câm, liền thương xót xoa nhẹ mái tóc cô rồi quay đầu về phía Louis: "Con sao không nói với a ma giống cái này không nói được?"

"À, thực ra cô ấy nói được nhưng... lại nói thứ tiếng rất kì quái." Louis nhớ khi chở cô trên lưng mình cứ lăm bằm Mimi gì đó nên hẳn nghĩ cô không phải là bị câm mà thực chất là không hiểu họ nói gì.

"A, vậy sao?" Lauren nghe con trai mình nói xong thì hiểu ra, cầm một bát xương chạy ra ngoài hang động.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Nước thánh- Mạnh mỗi đầu tiên

Lâu sau Tiểu Vy thấy người phụ nữ trung niên quay lại, cầm theo một cái xương thú hơi giống cái bát, bên trong là nước trong vắt. Tiểu Vy thực có hảo cảm với vị phu nhân trước mặt, có lẽ bởi bà có một bàn tay ấm áp như mẹ cô, liền không chút dè phòng nhận lấy rồi đưa lên miệng uống.

"Khụ, khụ, khụ..." Uống được hai hớp Tiểu Vy liền bị sặc, ho vài cái.

Híc... Vừa mới đến thôi mà đã mất hình tượng quá trời. Thật mất mặt quá đi!

Nhìn giống cái trên giường ho sặc sụa, Lauren vỗ vỗ ngực giúp cô.

Sau khi hết ho, Tiểu Vy đưa bát nước cho Lauren rồi gật đầu một cái tỏ vẻ cảm ơn.

Lauren cười cười, ngoài lời hỏi thăm: "Con không làm sao chứ? Chắc là khát lắm phải không?"

"Vâng!" Tiểu Vy đáp lại một tiếng theo bản năng rồi mới nhận ra có gì đó không phải, lập tức... hóa đá.

Ni nã, chuyện quái quỷ gì đang diễn ra vậy? Cô nghe hiểu họ nói gì sao?

"Sao vậy?" Thấy Tiểu Vy ngơ ngác, Lauren hỏi tiếp.

Lấy lại tinh thần, Tiểu Vy nhìn bát nước trong tay mình liền lập tức hiểu ra. Thứ nước này chắc hẳn là một thứ nước thần nào đó mà cô chưa biết. Nhưng có thể đoán rằng thứ nước này không tự nhiên có được. Đây có thể là đầu mối đầu tiên của cô ở thế giới này.

Thấy giống cái nhìn bát nước nhẩn mặt thì cười nói: "Đây là nước thánh do thần thú đã ban cho các bộ tộc ở Đại Lục Thú Nhân. Chỉ cần uống thứ nước này vào thì con có thể nói và hiểu được chúng ta."

Gật gật đầu như đã hiểu, Tiểu Vy lại nhớ đến cái gì đó, định mở miệng hỏi thì nam tử trung niên cũng chính là tộc trưởng mở miệng trước: "Giống cái con tên là gì? Đã trưởng thành chưa? Bộ tộc của con ở đâu vì sao lại lưu lạc vào trong rừng sâu vậy?"

Giống cái? Nói cô? Tiểu Vy nghe người kia nói thì hắc tuyến đầy mặt. Cô là phụ nữ chứ không phải là giống cái gì đó đâu nha. Muốn phản lại nhưng cô lại nhớ tới hoàn cảnh hiện tại, tốt nhất vẫn nên giữ chút hình tượng còn lại của mình.

"Tôi tên là Tiểu Vy, năm nay hai mươi tuổi, đã trưởng thành..." Tiểu Vy trả lời từng câu hỏi của Lucifer, nhưng ngập ngừng một lúc không biết có nên nói thật về danh tính của mình hay không.

Hít một hơi sâu, Tiểu Vy nói tiếp: "Tôi đến từ một bộ tộc rất xa nơi này. Khi đang đi bộ thì tự nhiên bị dịch chuyển liền rơi xuống một hồ nước. Lúc định đi tìm bộ tộc của mình thì gặp một con Ma Thần." Tiểu Vy nói nửa thật nửa đùa nhưng khi nói đến đây thì cô lại dừng lại tiếp. Cô không muốn nghĩ tới khoảng khắc lúc sắp chết ấy, càng không muốn nghĩ đến bản thân mình thật vô dụng khi không bảo vệ được Mimi.

Lauren thấy giống cái không nói nữa liền đoán ra cô đã gặp những điều không muốn nhắc lại liền nháy mắt ra hiệu với bạn lữ của mình. Lucifer nhận được ra hiệu của Lauren cũng không nói gì nữa.

Hang động trở nên im ắng một cách dị thường, khiến người ta liên tưởng tới những ngôi nhà ma. Bỗng tiếng nói của Tiểu Vy vang lên như một âm hồn đầy hận thù: "Sau đó tôi nghênh chiến với Ma Thần..."

Âm thanh lãnh khốc vang vọng trong hang khiến cho người ta phải kinh sợ.

Lauren ngồi gần Tiểu Vy có chút rung mình, cảm thấy thân thể như đóng băng. Louis và Vu y Turis cũng không khá hơn là mấy.

Lucifer không thể tin vào tai và mắt mình được nữa. Dù con trai ông đã kể một mình cô chiến đấu chống lại Ma Thần nhưng ông vẫn không tin. Nhưng

những điều mà Lucifer ông vừa nghe và chứng kiến đã chứng minh tất cả.

Một giống cái sao có thể có một ánh mắt đầy hận thù, máu lạnh như vậy? Kể cả có là thú nhân mạnh nhất của bộ lạc cũng không có ánh mắt đó.

Lucifer thực sự muốn hỏi rõ hơn, ấp úng nói: "V... vậy cháu đã giết chết nó sao? Cháu có thể kể rõ ràng hơn không?"

Tiểu Vy hơi lững lờ nhưng vẫn gật đầu nhẹ, đồng ý. Sau đó cô kể từng chi tiết nhỏ nhất những gì mà mình đã trải qua, từ việc bản thân cố gắng hết sức để bảo vệ Mimi cho tới việc cô sơ xuất không giết chết Ma Thần khi nó gục ngã.

Mọi người trong hang động vênh tai lên, khuôn mặt đầy biểu hiện của sự ngạc nhiên và có chút kinh hãi. Cho tới khi Tiểu Vy ngừng kể, những biểu hiện đó vẫn còn.

Đây có thực sự là một giống cái không vậy?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 9: Ân nhân cứu mạng

Một lúc lâu sau Lucifer là người đầu tiên hồi tỉnh thần mở miệng nói như không chắc chắn điều mà mình vừa nghe xong: "Cháu nói như vậy là người đã chém đứt hai cánh tay trên đầu, gây ra những vết thương to rách trên đầu và thân thể của Ma Thần chính là cháu sao?"

Tiểu Vy cũng không giấu giếm gì cả, chỉ gật đầu khẳng định, nói: "Những vết thương đó là tôi gây ra nhưng người giết chết Ma Thần lại là một người khác."

Nói đến đây, mọi người đã biết Tiểu Vy muốn nói gì tiếp. Sau khi ngắt đi, Louis là người đã kết liễu con Ma Thần đó và mang cô trong tình trạng thân thể đầy vết thương, máu me be bết về bộ lạc.

Tiểu Vy kể xong, Lauren càng thương cảm cho đứa trẻ này. Hai mươi tuổi, chỉ mới qua nghi lễ trưởng thành thôi mà đã gặp phải chuyện đáng buồn như vậy thực khiến bà đau lòng thay.

"Con không cần buồn nữa đâu, chỉ cần ở đây thì chúng ta sẽ bảo vệ con thật an toàn." Lauren tiếp tục an ủi Tiểu Vy, cố gắng giúp cô bình tĩnh lại.

Quả thật lời nói của bà đã giúp Tiểu Vy lấy lại hòa khí, đôi mắt cũng dần trở lại bình thường. Dù gì đi chăng nữa thì họ cũng là người cứu sống cô, không thể để họ có ấn tượng xấu về mình được.

Tiểu Vy vừa thăm tự nhủ với lòng mình xong thì một tiếng réo phát ra từ phía dạ dày của cô như đang phát tín hiệu "cầu cứu".

Xấu hổ, Tiểu Vy cúi đầu thật thấp xuống, xoa xoa cái bụng đói của mình. Thực cảm thấy như cả thế giới đang chống lại Tiểu Vy này vậy.

Lauren nghe tiếng réo phát ra từ dạ dày của Tiểu Vy, bà cười dịu dàng một cái rồi quay đầu về phía con trai mình gọi.

"Louis..."

"A..., gì ạ?" Louis đang chú tâm suy nghĩ việc gì đó, bị gọi đến lần thứ hai mới có phản ứng, không khỏi có chút ấp úng.

"Tiểu Vy nhờ con chăm sóc nhé!" Lauren đã nhận thấy con trai của mình có điểm gì đó bất thường ngay từ đầu. Khi nhìn giống cái ngoại tộc này, ánh mắt của nó giống như ánh mắt mà Lucifer nhìn bà khi xưa. Vì vậy bà sẽ lợi dụng cơ hội này để tạo điều kiện cho hai đứa trẻ làm quen.

"V... vâng!" Louis vô thức gật đầu, song hần phát hiện mình rơi vào bẫy của chính a ma thì đã quá muộn.

Lauren đi tới bên cạnh Louis, vỗ vai con trai mình. Con trai, con dâu tương lai của a ma nhờ cả vào con đây!

Lucifer nhìn hành động của bạn lữ mình rồi cũng vỗ ngực Louis, Vu y Turis thấy thế cũng vỗ hần một cái. Cố gắng lên nha!

Vỗ xong, không ai nhắc ai cũng tự mình đi ra ngoài, không làm phiền đến đôi bạn trẻ.

Louis bị vỗ đau mấy cái, cảm thấy bản thân mình thật ngu ngốc, lại để chính a ma, a phụ của mình lừa một vỏ đau điếng. Vừa quay đầu, ngay lập tức Louis chạm đến tầm mắt của một người đang nằm trên giường, nhìn hần ta chăm chăm.

"Cậu chính là người đã cứu sống tôi phải không?" Vừa định mở miệng nói thì Louis đã bị Tiểu Vy chiếm thế chủ động.

Thực không ngờ rằng cô lại hỏi thẳng vào vấn đề chính như vậy khiến Louis có chút ngỡ ngàng, gật đầu.

Tiểu Vy bắt đầu đánh giá người trước mặt mình. Louis có thân hình cao to khoảng 2m2, nước da màu đồng khỏe khoắn, mái tóc vàng óng cùng với đôi mắt tím đầy mê lực thực khiến người ta phải ngây ngất.

Tiểu Vy nhìn xuống dưới một tí thì lại cúi đầu thật thấp, cố gắng che giấu bộ mặt đỏ bừng của mình.

Quanh hông, Louis chỉ quần mỗi một tấm da thú không thể không khiến Tiểu Vy suy nghĩ nửa mất khống chế mà phụt máu mũi.

"Cảm ơn anh vì đã cứu tôi." Tiểu Vy vẫn giữ nguyên tư thế cúi mặt xuống, một lúc sau mới nói một câu.

"Không... không cần phải khách khí, dù sao cô cũng đã cứu tôi một mạng." Louis càng nói càng cảm thấy xấu hổ.

Tiểu Vy không hiểu tại sao người trước mặt lại nói cô đã cứu hắn một mạng, nhưng cũng không chú ý nhiều. Có lẽ điều thực sự quan trọng với cô lúc này là che đi bộ mặt đỏ như ớt của mình.

Không khí trở nên căng thẳng, không ai biết phải nói gì nữa liền im lặng.

Khi vừa bình tĩnh lại, định ngẩng đầu lên nói thì một tiếng réo lớn lại phát ra báo hiệu con đói của Tiểu Vy. Cô nghĩ lúc này mình thực sự muốn đâm đầu xuống đất mà tự tử cho rồi.

Louis nghe tiếng réo, một lúc sau mới nhớ là cô chưa ăn gì sau khi tỉnh lại, nhanh chân chạy ra hang động, không quên để lại một câu: "Tôi đi lấy chút thức ăn cho cô."

"Khoan đã." Tiểu Vy định ngăn Louis lại, bước xuống giường nhưng đi được vài bước thì cảm thấy sức lực nhu bị rút cạn. Mọi thứ trước mắt trở nên mờ hồ.

Louis đến cửa hang thì bị tiếng gọi Tiểu Vy gọi lại, quay đầu thì thấy cô như sắp ngã liền chạy nhanh ra đỡ.

Khi thấy tốt hơn một chút, Tiểu Vy mở mắt ra thì thấy khuôn mặt của Louis sát vào mặt cô, rồi thấy hoàn cảnh hiện tại của mình thực xấu hổ không thôi.

Đây có phải là kiểu bẽ công chúa trong huyền thoại không nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 10: Thế giới thú nhân

Tư thế đầy ám muội khiến không khí thêm xấu hổ, làm người ta phải nóng mặt.

Tiểu Vy hai má đỏ hồng, nói lí nhí: "Cậu... cậu có thể bỏ tôi xuống dưới được rồi."

Louis được nhắc nhở, lúng túng đặt Tiểu Vy xuống giường rồi chạy ra ngoài hang, sợ rằng nếu ngoảnh mặt lại sẽ bị Tiểu Vy nhìn thấy khuôn mặt đang đỏ ửng của mình.

Nằm trên giường không nhúc nhích, Tiểu Vy nhớ đến mái tóc vàng óng của Louis có cảm tưởng rằng định mệnh là một thứ thật... khốn nạn. Tuy rằng cô không có ghét gì màu vàng nhưng mà ông trời cũng không cần phải trêu ngươi người ta như vậy đâu. Đầu tiên là anh trai tóc vàng, sau đó là người bạn thân tóc cũng vàng, học trường- bạn trai cũ cũng tóc vàng, giờ thì đến cả ân nhân cứu mạng cũng là tóc vàng là sao hả!

Tiểu Vy sờ mái tóc của mình, mái tóc dài, mượt mà, nâu vàng khiến người ta liên tưởng đến màu của đất. Thở dài một hơi. Ài..., mái tóc màu xanh lục của tôi, mày ở đâu rồi!

Than thở xong, Tiểu Vy định tìm kiếm chiếc ba lô của mình rồi định lấy điện thoại chơi cho đỡ nhàm chán thì nhớ ra một điều...

Đù má nó, để quên ba lô ở nơi chiến đấu với Ma Thần rồi!

Leo xuống giường, Tiểu Vy bước từ từ ra cửa hang động thì bị cảnh tượng trước mặt làm cho hoảng sợ đến xuýt ngã ngửa.

Bên ngoài những túp lều được dựng lên bằng những miếng da thú. Đặc biệt hơn, cái cây. Đúng vậy, một cái cây cao chọc trời ngay trung tâm bộ lạc. Nếu như không phải nhờ những con Dực Hồ đang thỏa chí bay lượn thì chắc cô đã nghĩ mình lạc vào Pandora 1*.

Nuốt một ngụm nước bọt, Tiểu Vy bắt đầu cảm thấy cực kỳ bất an khi ở nơi xa lạ này. Cô vốn luôn tự hào mình là một người cực kì hiểu đời, biết ứng phó với mọi tình huống bất ngờ nhưng cô chưa bao giờ lường được hoàn cảnh của mình lúc này. Lần đầu tiên biết như thế nào là cảm giác thế giới tam quan bị sụp đổ.

Nhớ lại mùi hương trên người con hổ đã cứu cô và Louis có điểm giống nhau, những câu nói "Đại Lục Thú Nhân", "bộ lạc", "giống cái" của phu nhân và phong cách ăn mặc ở đây, Tiểu Vy rút ra một kết luận với vẻ mặt đầy lạc quan.

Cô xuyên không đến CMN thế giới thú nhân rồi!

Tiểu Vy vừa ra kết luận liền muốn tát mình một cái thật mạnh. Giờ đâu phải là lúc để ra vẻ cái mặt lạc quan ấy chứ!

Lũng thường vách cơ thể cứng đờ lên giường đá, Tiểu Vy có thể nói là linh hồn phiêu phiêu vào không trung, tan vào không khí.

Louis đi vào hang động, trên tay vác một con thú thỏ trắng lớn thì thấy Tiểu Vy đôi mắt vô hồn nhìn hẩn. Có chút rung mình, Louis tới gần đồng lửa nhỏ giữa hang cho vài khúc gỗ vào rồi bắt đầu nướng thịt.

Tiểu Vy vẫn tiếp tục nhìn người con trai đang trước mắt mình, tâm có chút hoảng hốt. Người này chính là con hổ đã cứu cô sao? Thực không thể tin nổi mà!

Thở dài một hơi, một otaku 2* chân chính như cô lại bị cảnh tượng phía trước làm cho kinh hãi quả nhiên thực sự rất là mất mặt. Ừm, dù sao thì cũng chưa từng có bộ phim anime Nhật nào kể về thú nhân mà, kinh hãi là đúng!

Nhắc đến Anime Tiểu Vy nhớ tới trong điện thoại của mình còn mấy tập truyện tranh Conan tải xuống chưa kịp đọc. Ngoài ra còn có năm quyển tiểu thuyết ngôn tình mới mua chưa đọc trong ba lô nữa.

Quyết tâm, nhất định phải đi tìm cái ba lô thân thương mới được!

Một mùi hương thơm ngát cắt đứt dòng suy nghĩ của Tiểu Vy. Mùi vị của con thú thỏ khiến cô chảy nước miếng.

Ừc, thơm quá!

Thấy vẻ mặt thèm thuồng của Tiểu Vy, Louis cười nhẹ một tiếng rồi lấy cho cô miếng đùi mềm ngon. Nhận lấy miếng thịt, Tiểu Vy không chú ý tới hình tượng lập tức gặm một miếng to. Cái dạ dày đã ba ngày không cho cái gì vào sớm muộn cũng đã sắp không chịu nổi rồi, lại còn cái mùi thơm mê hoặc của món thịt nướng khiến cô không thể cưỡng lại được. Ừm, thịt thỏ nướng ăn rất là ngon nha!

Sau khi xoi hết con thỏ, Tiểu Vy thoải mái ợ một cái, xoa xoa cái bụng tròn vo của mình. Chưa bao giờ cô có cảm giác no như vậy. Khoan thịt thỏ hả...? Bật dậy, hốt hoảng nghĩ đến cô bé thỏ của mình đang mất tích- Mimi.

Chẳng lẽ cô vừa ăn...

Lắc lắc đầu, Tiểu Vy loại bỏ cái suy nghĩ lung tung trong đầu mình. Làm sao có thể chứ, Mimi có thể to lên như vậy chỉ trong hai ngày được! Quả nhiên cô nghĩ nhiều quá rồi.

Thấy Louis bắt đầu dọn dẹp đồng xương thì bị Tiểu Vy ngăn lại: "Cho tôi đồng xương này được không?"

Tuy không biết cô có ý định dùng xương để làm gì nhưng Louis vẫn gật đầu, đưa đồng xương đã bọc vào da thú cho cô.

"Cảm ơn!"

Tiểu Vy nhận lấy bọc xương thú, cô định làm gì đó coi như tỏ chút lòng thành với con thú thỏ này. Dù sao nó cũng là món ăn đầu tiên của cô ở thế giới này mà!

1* Hành tinh trong bộ phim Avatar.

2* Là một từ lóng trong tiếng Nhật dùng chỉ một kiểu người, kì quái, làm bạn những người giống như họ hoặc dùng để chỉ một ai đó quá say mê một cái gì, đặc biệt là anime (hoạt hình), manga (truyện tranh), hay game (trò chơi điện tử).

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 11: Tâm tư

Hai người loay hoay dọn dẹp hang động một lúc thì nhìn ra ngoài thấy trời cũng bắt đầu ngả tối. Tiểu Vy quay về phía Louis bảo hắn cũng nên sớm về nhà đi.

Thấy Tiểu Vy cũng không cần gì nữa, Louis ở lại một lúc nướng thịt cho cô rồi cũng biến thành một con hổ lông vàng phi ra ngoài hang. Nhìn cảnh tượng hóa thú trước mắt mình, Tiểu Vy ngẩn ra, chôn chân tại chỗ. Đây quả nhiên là con hổ vàng đã cứu cô mà?

Thở ra một hơi, haiz... thế giới này có bao nhiêu thứ kì lạ mà cô chưa biết vậy!

Quay ra quay lại một lúc lại lùi húi dọn dẹp cái giường đá, trải tấm lông thú lên rồi gấp một tấm da thú nhỏ hơn coi như là cái gối đi. Lười biếng nằm bịch một cái xuống giường, Tiểu Vy cảm thấy cơ thể mình có chút cứng nhắc, vùng dậy vươn vai một lúc thì "rắc" một cái, cô cảm thấy xương mình như vỡ ra. Tiểu ròi! Mới hai hôm không vận động cộng với nằm trên giường đá nhiều giờ thì coi như đi lại cũng khó.

Cố gắng quên đi cơn đau, Tiểu Vy rời giường làm vài động tác thể dục. Căng cơ khiến cơn đau ập đến, khiến cho cô rên rầm một lúc mới thấy đỡ hơn. Ừm, đau một lần còn hơn là đau mãi mãi! Sau khi làm vài động tác cơ bản, Tiểu Vy vác cơ thể đau nhức của mình lên nằm.

Căn bản cơ thể đã cử động bình thường nhưng vẫn cực kỳ ê ẩm. Tiểu Vy tròn mắt như muốn rơi lệ, thế này thì chắc phải sáng mai chưa hết mất! Hai mắt lim dim ngủ nhưng bị cơn đau nhức làm cho tỉnh táo lại khiến cô thực sự khó chịu nhất là với cơ thể đầy mồ hôi. Nhớ không nhầm thì cô có mang một lọ thuốc xoa trị căng và một bộ váy dài, đáng tiếc là để trong ba lô.

Quyết tâm, mai nhất định phải lấy lại được ba lô thân thương!

Ngủ nhưng không ngủ, Tiểu Vy cảm thấy mình nên ở lại đây thêm vài hôm nữa để vết thương lành lại và tìm chút thông tin về Ma Thần. Không nên ở đây quá lâu vì rất có khả năng chúng sẽ tìm đến cô.

Nghĩ về những đầu mối mà mình tìm được, Tiểu Vy cực kỳ chắc chắn Ma Thần ở thế giới này không đơn giản. Sức mạnh, tốc độ cùng trí thông minh cao hơn nhiều so với các Ma Thần mà cô từng biết. Lại còn thứ nước thần thú vị đó không thể tự nhiên mà có được. Nghĩ đến Mimi vẫn ở ngoài kia đối mặt với bao nhiêu nguy hiểm, cô phải mau chóng bình phục và rời đi càng sớm càng tốt.

Liên miên suy nghĩ, Tiểu Vy không biết mình ngủ lúc nào nhưng khi mở mắt ra đã thấy trời chỉ mới sáng.

Tiểu Vy ngồi dậy, tay dụi dụi mắt, cố gắng thích ứng với ánh sáng trong hang rồi mới lảo đảo xuống giường. Vươn vai vài cái rồi làm các động tác thể dục buổi sáng đơn giản mới cảm thấy xương cốt đỡ hơn nhiều so với hôm qua, thân thể cũng hồi phục như trước.

Khả năng hồi phục của Tiểu Vy rất tốt. Có thể nói trong khoảng thời gian nằm giường đá giúp những vết thương cũ trong cuộc chiến với Ma Thần lành lặn trở lại, hầu như không còn để lại sẹo. Dĩ nhiên đó chỉ là bên ngoài chứ thực ra... Tình cảnh của cô lúc này chính là một ví dụ: đau gân cơ đến tê tái.

Quả thực nếu không nhanh tìm thuốc bôi thì chắc cô chết vì đau lúc nào không hay.

Tập vài động tác xong, Tiểu Vy bắt đầu thấy bụng mình réo lên vì đói thì Louis tay cầm một bọc da thú không biết đựng gì đi vào.

"Tiểu Vy cô dậy rồi sao?"

"Ừm, tôi có thói quen dậy sớm."

"Vậy... tôi ra ngoài đi săn, bọc hoa quả tôi để cạnh giường, nếu có đói thì cô ăn nha!"

Nói xong Louis rút nhanh, không muốn ở lại quá lâu vì sợ sẽ khiến cô không thoải mái.

Tiểu Vy còn lơ mơ nhìn bọc da thú thì đã thấy Louis biến mất khỏi hang. Mở bọc ra, cô không cẩn thận liền làm đổ hoa quả rơi xuống đất.

"Ah...!"

Loay hoay nhặt lại, cô phát hiện ra một điều kinh khủng. Những loại quả này không phải những loại quả mà cô đã từng học. Nếu mà ăn phải lại có độc thì...

Lắc đầu thật mạnh, Tiểu Vy cố gắng loại bỏ ý nghĩ vớ vẩn ra khỏi đầu mình. Làm sao có thể chứ! Nhưng nhớ đâu... Mạnh bạo cầm một quả màu hồng lên cảm thử, cô thấy mùi vị của nó rất quen thuộc. Giống như... mùi vị của quả táo vậy.

Vui vẻ cắn thêm vài quả nữa. Tất cả đều có vị giống hoa quả ở trái đất chỉ mỗi tội là có hình dáng và màu khác. Quả màu trắng tròn là lê, màu tím đẹp là xoài... Trong số đó chỉ có duy nhất một quả là có kích thước, màu sắc và hương thơm giống cam, đáng tiếc lại không có dao.

Đến khi ăn gần hết đồng hoa quả, Tiểu Vy thoải mái xoa cái bụng no căng của mình. Vẫn còn đau nhức khắp mình mẩy nhưng tâm trạng vui vẻ hơn nhiều.

Ngày đầu tiên ở dị giới có vẻ như cũng không tệ mấy nhỉ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 12: Dividly

Bữa sáng xong xuôi, Tiểu Vy bắt đầu nghĩ cách đi tìm ba lô của mình, nhưng căn bản điều đó là rất khó vì cô chỉ là khách ở nơi xa xôi lạ người.

Nếu muốn lấy lại đồ của mình, phải tìm một người am hiểu địa phương và dĩ nhiên người mà cô nghĩ đến đầu tiên không ai khác chính là Louis- người am hiểu và biết rõ nơi đó.

Nhưng mà làm thế nào để hấn đồng ý chở cô đi đâu?

Tiểu Vy vượt cảm suy tư, dù sao thì đó cũng là người đầu tiên cô biết khi đến dị giới, việc nhờ vả lúc này có chút khó khăn, cô chưa lấy được lòng tin của người ta thì sao nhờ được chứ.

Thờ dài, nhưng ở nơi dị giới này thì cô chẳng biết ai ngoài Louis cả, thôi thì cứ liều đi, được ăn cả ngã về không.

Vừa rồi hấn có nói với cô cái gì mà đi săn nên chắc chiều mới về, cố gắng nhịn đến lúc đó vậy.

Nhìn quanh hang không có gì chơi, Tiểu Vy cảm thấy nhàm chán nhớ ra bọc xương thú tối qua liền cầm lấy rồi chạy ra khỏi hang động.

Nhìn sắc trời có thể đoán được thời gian là khoảng năm giờ sáng, bên ngoài không có một bóng người.

Tiểu Vy đoán chắc những thú nhân dậy sớm đi săn, còn nhóm giống cái thì sẽ dậy muộn hơn.

Thăm dò xong, cô phát hiện ra một con sông nhỏ, chảy xiết gần rìa bộ lạc

Ngồi xuống, cô tháo bọc da ra, đào một cáo hố rìa sông rồi cho xương vào lấp lại.

Tiểu Vy lấy một viên đá nhỏ cứa vào tay mình. Những giọt máu đỏ chói chảy xuống tong tong không ngớt.

Một giọt rơi xuống nơi cô vừa lấp đóng xương liền hiện ra một luồng sáng nhỏ, từ đó một chồi non mọc lên, xanh mướt mà lấp lánh.

Ma thuật này mất rất nhiều ma lực nhưng Tiểu Vy phát hiện ma pháp của mình đang thích ứng dần với nơi này, việc sử dụng lại ma thuật cấp cao sẽ phải hai ba hôm nữa mới dùng được.

Cô cũng nên sớm muộn hòa nhập với nơi này, sống một cuộc sống mới với con người nơi đây vì không biết lúc nào cô có thể về nhà. Có thể là nay mai, hoặc cũng có thể là... không bao giờ.

Lấy một tấm da thú nhỏ nhúng vào dòng sông mát lạnh rồi áp lên mặt. Cái lạnh mát rượi như thức tỉnh Tiểu Vy sau một cơn buồn ngủ miên man, dài đằng đẳng thì một giọng nói bất chợt vang lên.

"Xin... xin hỏi bạn là..."

"Ah....!" Tiểu Vy nghe thấy tiếng gọi sau lưng giật mình nhảy thót tim lên.

Nhanh chóng quay lại, một cô gái với mái tóc dài che mặt đến đầu gối, bù xù xuất hiện giống như con ma trong phim kinh dị, nếu như không phải giọng nói trong trẻo thì Tiểu Vy đã nghĩ mình gặp ma giữa ban ngày.

"Bạn là người mới đến sao?" Cô gái nhỏ giọng hỏi, có chút rụt rè, luống cuống.

"À ừm, mình là người mới đến hai hôm trước. Cậu cứ gọi mình là Tiểu Vy."

"Cậu có một cái tên thật lạ, nhưng mà lại nghe rất hay." Cô gái cười cười nhưng Tiểu Vy cảm thấy sống lưng mình lạnh cóng, nghe giống tiếng ma cười vậy nhỉ?

"Mình là Dividly, cũng là một giống cái ngoại tộc."

Tiểu Vy nghe Dividly nói như vậy có chút không thích ứng, sao nhất thiết phải cho thêm từ "ngoại tộc" vào sau từ "giống cái" vậy, hơn nữa cô đã nói mình không phải là giống cái gì mà.

Thấy Tiểu Vy có vẻ khó chịu, Dividly nghĩ mình đã nói gì đó khiến bạn nổi giận liền cúi gầm mặt xuống dưới, nói mấy câu đầy tự trách: "Có phải mình đã nói gì khiến bạn không vui không? Thực sự xin lỗi, mình chỉ muốn được nói chuyện với cậu một chút thôi. Thực sự xin lỗi..."

Tiểu Vy ngăn ra, nhìn người con gái trước mặt mình nói lí nhí, hai mắt sau mái tóc dày đỏ ửng như sắp rơi nước mắt, liên tục nói câu xin lỗi khiến cô cảm

thấy mình biến thành kẻ xấu làm con gái nhà lành khóc vậy.

"Không, không phải vậy đâu, mình không có tức giận cậu, chỉ là... Nói chung là mình không có giận cậu, cũng không thấy cậu khó coi gì cả." linh túng giải thích, Tiểu Vy thấy mình rất tệ về khoản này.

"Thật không?" Dividly thấy Tiểu Vy nói không tức giận mình, đầu ngẩng lên, hai mắt tràn đầy sự ngỡ ngàng và vui mừng.

"Ừm"

"Vây... mình có thể... làm bạn với cậu... được không?" Dividly thực sự mong có được một người bạn thực thụ.

Trong bộ lạc cô là một kẻ kì dị, bị ghét bỏ, không có ai dám lại gần, đám giống cái khác lúc nào cũng lờ cô ra chèn ép, những thú nhân cũng không màng tới cô chỉ vì cô xấu xí, bẩn thỉu.

Từ khi còn nhỏ, cô được nhặt về, a phụ và a ma rất thương cô nhưng họ đã mất sớm vì bệnh tật, từ đó cô phải tự bản thân mình nuôi sống. Lên núi hái quả, đi lấy nước, nấu nước, nhóm lửa,... việc gì cô cũng làm kể cả những việc đáng lẽ phải nhờ thú nhân.

Cô rất ghen tị với các giống cái khác trong bộ lạc, không phải vì họ có a phụ a ma và cũng không phải vì họ có nhà, được thú nhân chăm sóc mà là họ có người bạn để chia sẻ vui buồn.

Mong muốn lớn nhất của cô chính là tìm cho mình một người bạn, một người có thể hiểu cô, chơi với cô, coi cô như một người bình thường.. Đó là một điều ước thật gần mà cũng thật xa tầm với của Dividly.

Nếu như Tiểu Vy đồng ý thì cô sẽ dùng tất cả khả năng của mình để giữ gìn tình bạn này thật tốt.

Dĩ nhiên Tiểu Vy không thể từ chối được, nhất là khi nhìn ánh mắt tràn ngập sự mong chờ như vậy cô liền gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Bạn mới

Gật đầu, gật đầu rồi!

Dividly kích động nhảy dựng lên, miệng không ngừng nói "gật đầu rồi" khiến Tiểu Vy có chút giật mình.

Cho dù vui quá mức cũng có cần phải quá trớn như vậy không?

Tiểu Vy thực không nghĩ cô lại phản ứng mạnh như vậy, có chút nghi hoặc, chẳng lẽ cô không có bạn bè gì sao?

Cuối cùng cũng không kìm được, Tiểu Vy đành hỏi câu: "Cậu... không có người bạn nào khác sao?"

Bị hỏi, Dividly biết nếu như cô nói sự thật ra thì Tiểu Vy sẽ không làm bạn với cô nữa, nhưng cô lại không muốn nói dối bạn bè. Vì vậy, Dividly đành nói thật.

"Mình... không có ai muốn làm bạn cả, bởi vì... họ nói mình xấu xí, thế nên không ai dám chơi với mình, các thú nhân cũng không màng gì tới mình. Có lẽ họ mong mình sớm biến mất để không phải nhìn tới mình nữa..."

Dividly càng nói thì hai mắt càng đỏ lên, không kìm được một roi xuống đất rồi hai ba hạt nước mắt lại đua nhau rơi xuống.

Riêng Tiểu Vy lại khác, cô nghe xong thì thực sự bất bình thay cho người bạn mới này. Xấu đâu phải là một cái tội, bên ngoài đâu có quan trọng bằng tấm lòng ở trong. Quả thực cô nên đánh giá lại những con người ở đây.

"Vây còn Louis, con trai của tộc trưởng thì sao? Hắn ta có đối xử tốt với cậu không?"

Nghe hỏi như vậy Dividly cảm thấy có chút kì lạ nhưng vẫn trung thực nói: "Louis là người đầu tiên quan tâm đến mình, thỉnh thoảng hắn có ghé qua hỏi thăm rồi để lại một con mồi. Louis cũng đã từng đề xuất với tộc trưởng cho mình một nơi ở tốt hơn."

"Chỗ ở của cậu tệ lắm sao mà hắn lại đề xuất như vậy?"

Dividly gật đầu nhẹ, nhớ lại hang động mình đang ở cũng cảm thấy nó thực sự rất tệ. Khắp hang đều ẩm ướt, vài chỗ lại có vài vết nứt dài, nước chảy ra lênh láng nhất là vào mùa mưa, thỉnh thoảng lại có mùi hôi thối bốc lên cực kỳ khó ngửi. Quan trọng nhất đến mùa mưa này sợ hang động đó sẽ không chịu nổi nữa, có thể bị sập bất cứ lúc nào.

Lúc này, Tiểu Vy thực sự bắt đầu thấy Louis cũng không đến nỗi nào, một người biết chăm lo cho người của mình sẽ là một tộc trưởng tốt trong tương lai.

Nếu như Louis mà biết Dividly đã xây dựng địa vị của hắn ngày trong lòng Tiểu Vy thì chắc chắn hắn sẽ không ngại ngần gì mà săn cả một con thú lông mềm.

Tiểu Vy nói chuyện với Dividly rất nhiều, hai người dần trở nên thân thiết hơn, Dividly cũng không còn ngại ngần, rụt rè như trước mà vui vẻ trả lời những câu hỏi mà cô hỏi.

Thế là Tiểu Vy đề cập đến việc ghé nơi ở của Dividly xem một chút, dù sao cô cũng đang cực kì nhàm rồi đi xem chút cũng không thành vấn đề, coi như tìm chút thông tin về thế giới này luôn.

Ban đầu Dividly kịch liệt phản đối, cô sợ rằng Tiểu Vy sẽ ngửi thấy mùi hôi thối bốc lên không chịu được liền bỏ đi nhưng vì Tiểu Vy năn nỉ mãi nên cô đành chấp thuận, dẫn Tiểu Vy đến nơi ở của mình.

Đúng như dự đoán của Dividly, Tiểu Vy vừa đứng ở trước cửa hang đã cảm thấy một mùi hôi nồng nặc bốc lên cực kì khó chịu. Nhưng cô không bỏ đi mà cố gắng xem xét hang một chút.

Hang nhỏ hơn nhiều so với chỗ cô ở, nấm mốc mọc khắp nơi, nước chảy loang ra từ những khe nứt vỡ, ngoài trừ cái giường và đám tro lửa ra thì không còn thứ gì khác.

Thấy hiện trạng như thế này, Tiểu Vy đoán chắc chỉ tầm hai tuần nữa thôi là nơi này sẽ sập hoàn toàn.

Hơi tức giận, Tiểu Vy quay đầu nắm lấy tay Dividly thô bạo kéo đi.

Cảm thấy tay mình bị nắm đau Dividly kêu một tiếng: "Cậu nắm mình đau quá."

Thấy lực nắm của mình hơi thô lỗ, Tiểu Vy nhanh chóng thả lỏng tay ra nhưng vẫn nắm tay Dividly, nói: "Xin lỗi, mình lỡ tay nắm mạnh quá. Cậu còn đau không."

Dividly lắc đầu: "Không có đau nữa. Chúng ta đang đi đâu vậy?"

"Dĩ nhiên là đến nhà mình rồi."

"Há! Đến nhà bạn làm gì?"

Tiểu Vy thấy Dividly hỏi vậy, cười cười rồi nói với giọng thần nhiên: "Dĩ nhiên là chuyển nơi ở của cậu sang nhà mình rồi."

"Cậu nói cái gì cơ!!!" lần này Dividly càng kinh ngạc hơn. Chuyển... chuyển nhà sao.

Tiểu Vy gật đầu một cái, không nói thêm gì liền kéo tay Dividly đi.

Bị cô lôi kéo, Dividly chỉ biết ngẩn ngơ đi theo, miệng há to, hai mắt mở rộng như nhìn thấy ma.

Từ cái ngày hôm đó, Dividly cảm thấy người bạn này của mình cực kì tùy hứng, bá đạo lôi kéo cô đi khắp nơi đùa nghịch khiến thú nhân nào đó chỉ biết đứng bên cạnh, ngậm ngùi mà khóc thầm trong lòng, không biết nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Tặng hoa

Sau khi lôi kéo thành công Dividly đến nhà mình, Tiểu Vy trực tiếp dẫn Dividly ngồi lên giường rồi hai người cứ thế buồn chuyện cho đến khi đến khi mặt trời lên cao.

Tiểu Vy từ chỗ Dividly đã kiếm được chút kiến thức ở đây. Nơi mà hiện tại cô đang ở chính là bộ lạc Dục Hồ- một trong số những bộ lạc lớn ở Đại Lục Thú Nhân. Một năm ở đây được chia thành hai mùa, mùa hạ và mùa đông không như ở trái đất. Con người ở đây không biết cách đếm số nên họ tính thời gian ngày tháng bằng ngày trăng tròn.

Hầu như không nghe được chút thông tin nào về Ma Thần, Tiểu Vy có chút ừ ừ, ngập ngừng hỏi: "Vậy còn Ma Thần thì sao? Cậu có biết chút thông tin nào về chúng không vậy?"

Dividly vừa nghe thấy hai chữ Ma Thần thì cơ thể rung lên bần bật như thể vừa nhìn thấy quỷ: "Minh không biết."

Quả nhiên, Tiểu Vy cũng đoán một giống cái như Dividly làm sao có thể biết gì về Ma Thần cơ chứ. Tuy vậy nhưng nhìn thấy thái độ hoảng sợ trên nét mặt của cô khi nghe hai chữ Ma Thần, Tiểu Vy thấy được sự sợ hãi của những con người nơi đây đã ăn sâu vào tiềm thức.

Vốn dĩ muốn hỏi thêm vài câu, nhưng thấy tinh thần của cô không ổn định, Tiểu Vy cũng không dám nói gì nữa, chỉ lặng im ngồi một chỗ nhìn ra ngoài.

Bên ngoài hang, các giống cái khác cũng bắt đầu chuẩn bị cho một ngày mới. Khắp bộ lạc ríu rít tiếng cười nói vang cả vào trong hang thu hút sự chú ý của Tiểu Vy khiến cô nổi tính tò mò, muốn đi thăm thú nơi này lần nữa.

Không nghĩ tới rằng chưa ngồi dậy đã thấy một bóng người lấp ló bên ngoài như lén lút khiến cô chú ý.

"Ai đứng ở ngoài đó mau ra mặt đi."

Biết mình bị phát hiện, một bé trai lấp sau cửa hang rón rén bước ra, tay giấu ra sau lưng như lén cầm thứ gì đó.

Thấy thủ phạm lén lút sau cửa hang, Tiểu Vy cũng không có mấy ngạc nhiên, chỉ chăm chú nhìn bông hoa trắng mà cậu giấu sau lưng.

Cậu bé đột nhiên chạy đến trước mặt cô, giơ bông hoa lên rồi nói: "Tặng... tặng ngươi."

Tiểu Vy miệng co rút, không biết phải nói gì, có nên nhận hay không.

Thấy cô không nói gì, cậu bé mất kiên nhẫn, nói lại: "Tặng ngươi, không lấy thì thôi." xong làm bộ cất đi.

Tiểu Vy cười một tiếng rồi đưa tay nhận lấy bông hoa cảm ơn một cái, cậu bé hí hửng tươi cười nói: "Ngươi nhận hoa của ta thì sau này sẽ là bạn lữ của ta."

Tiểu Vy: "... " ngươi vừa nói cái gì cơ?

Được rồi, cho dù là người mới tới nhưng cô cũng biết chút phép tắc, ngươi bảo ta làm bạn lữ ngươi thì khác nào ta cưới ngươi.

Tiểu Vy nhăn mày hỏi lại: "Sao ta phải làm bạn lữ của ngươi?"

Cậu bé: "Tại sao ngươi không thể?"

Tại sao lại không thể, ha, sao ngươi không thấy được khác biệt vậy, ta hai mươi tuổi, ngươi cũng chỉ sáu hay bảy tuổi, quả đúng là tình yêu không cân xứng a.

Ngoài ra bà đây không có sở thích luyến đồng, không rảnh mà đi chơi cái trò gia đình với bọn con nít làm gì cho mệt.

Giọng cô lạnh đi: "Tại sao lại chọn ta mà không phải người khác?"

"Tại vì ngươi đẹp."

Tiểu Vy câm nín, được rồi coi như ta chưa hỏi ngươi cái gì cả.

Thật không nghĩ tới tác hại của việc xinh đẹp lại khiến cho những mầm non mới nhú làm hành động bạo dạn như vậy, nếu như sau này thì không biết sẽ như thế nào nữa.

Tiểu Vy day day thái dương, có chút đau đầu không biết phải đáp lại như thế nào cho dễ hiểu với một đứa trẻ còn non nớt.

"Như thế này, ta và ngươi không thể kết thành bạn lữ được."

"Tại sao?"

"Vi... nói chung là chúng ta không hợp nhau, ngươi còn quá nhỏ để hiểu."

"Có phải là ngươi đã chọn Louis rồi không, vì hắn mạnh hơn ta?"

"Hả?" Tiểu Vy bất ngờ bị hỏi một câu như thế liền khó hiểu.

Ngươi vừa nói ta làm cái quái gì cơ?

"Cả bộ lạc đang đồn ầm lên trưởng tử của tộc trưởng đã chọn ra bạn lữ tương lai không phải Sella mà là một giống cái ngoại tộc xinh đẹp khác được cứu sống từ trong rừng chết. Bộ ngươi không biết sao?"

Tiểu Vy gào thét trong lòng, ta biết mới là lạ đó, lại không nghĩ tới mới đến dị giới có hai hôm mà đã tạo scandal lớn như vậy, ta sao mà biết được chứ.

"Người có biết ai khơi nào chuyện này không?" Để ta phan thây cả nhà hấn ra thành trăm mảnh vì cái tội bày đặt chuyện lung tung.

Cậu bé thành thật trả lời: "Ta không biết, chỉ nghe thấy mọi người bàn tán như thế nên ta mới đến đây xem thử. Không ngờ người lại xinh như vậy nên ta mới..."

"Không cần nói nữa." cô có thể đoán ra chuyện xảy ra tiếp theo rồi.

"Vây..."

Biết cậu định trốn, Tiểu Vy cũng không ngăn cản, vẫy vẫy tay ý muốn đuổi khách.

Nhanh chân đi ra ngoài, cậu bé đứng lại trước cửa hang hét vọng lại: "Người nhất định phải nhớ lấy, tên ta là Ros, nhất định sau này ta sẽ mạnh hơn tên Louis và đem người trở thành bạn lữ."

Tiểu Vy: "... Ta không cần phải nhớ được không?"

Nói xong, Ros quay người rời đi, để lại Tiểu Vy mặt đầy gạch đen ngồi đó nhìn theo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 15: Tuyệt phẩm mỹ nhân

Sau khi xử lý xong vấn đề về tên nhóc Ros, Tiểu Vy mới sực nhớ đến người nào đó ngồi yên xem từ đầu đến cuối mà không nói một tiếng nào.

Tiểu Vy cảm thấy kì lạ, tại sao cô lại không nhận ra khí tức của Dividly trong khoảng cách gần như vậy, giống như nó biến mất hoàn toàn trong chốc lát rồi lại xuất hiện.

Tiểu Vy quay lại nhìn chăm chăm vào Dividly, nhìn rõ có thể thấy được cô có màu tóc tím nhạt.

"Dividly cho mình xem mắt của cậu được không?"

Tiểu Vy tiến lại gần, định vén tóc của Dividly lên thì bị ngăn lại.

"Không được!"

Tiểu Vy: "Tại sao?"

Dividly: "Vì... mình ngại lắm."

Tiểu Vy: "... thiếu nữ ngại ngùng của năm là đây."

"Thôi được, không xem nữa, dù sao cũng không nhất thiết lắm. Sau này sẽ còn nhiều cơ hội, mình cũng không cần vội." Tiểu Vy thỏa thuận nửa ngày nhưng vẫn không thuyết phục được đành bỏ tay.

Thấy cô nản chí, Dividly có chút không nỡ: "Hay mình cho cậu nhìn, những chỉ nhìn một lúc chút thôi nha."

Hai mắt Tiểu Vy sáng lên, chỉ chờ có thể cô quay ngay lại vén búi tóc lù xù của Dividly lên.

"Chói... chói quá!" Tóc bị vén lên bất ngờ khiến Dividly chưa thích ứng được với ánh sáng liền kêu lên một tiếng.

Đĩ nhiên không chỉ có Dividly, ngay cả Tiểu Vy cũng cảm thấy bản thân như bị chói mắt, dĩ nhiên không phải là do mặt trời, mà là... bộ mặt của Dividly.

Đây... đây là bộ mặt thật của Dividly sao, phải nói là... tuyệt phẩm mỹ nhân!

Vì nhiều năm che đi bộ mặt của mình, Dividly phải mất khá lâu mới có đủ khả năng mở hé mắt để nhìn, ngay lập tức đập vào mắt cô là bộ mặt kinh ngạc của Tiểu Vy.

Dividly nghĩ rằng bộ mặt xấu xí của cô có thể sẽ khiến Tiểu Vy ghét bỏ, quá xấu hổ cô liền lấy tóc che lại mặt mình.

Hành động của Dividly bất ngờ khiến Tiểu Vy hoảng hồn, chợt nghĩ ra một cái gì đó, cô hỏi: "Cậu chưa từng cắt tóc lần nào à?"

Dividly lắc đầu.

"Thảo nào mà tóc cậu lại vừa dài vừa rối như vậy, có lẽ nên cắt đi trông sẽ đẹp hơn đó."

Trên đầu Dividly đầy dầu gội chấm to tướng, sao lại phải cắt tóc, tất cả các giống cái ngoại tộc trong bộ lạc đều để tóc như thế này mà.

Lúc này Dividly mới chú ý tóc của Tiểu Vy tuy ngắn nhưng lại rất gọn gàng, mềm mượt không giống tóc của các giống cái khác, có khi còn đẹp hơn cả Stella nữa.

"Tóc cậu đẹp thật đó, không như tóc mình, lúc nào cũng rối lên."

Tiểu Vy ngạc nhiên: "Hả, tóc mình cũng thường thôi mà. Nếu để mình làm tóc cho cậu thì tóc cậu cũng sẽ như vậy."

Dividly nghe cô nói vậy, giọng nói đầy vui sướng: "Thật ư, vậy nhờ cả vào cậu."

Tiểu Vy gật đầu đồng ý, dù sao cô cũng rảnh rồi không có gì làm, thôi thì ngồi làm tóc cho đỡ nhàm.

Vuốt vuốt mái tóc của mình, Tiểu Vy cảm thấy nó cũng rất bình thường, không có gì đặc biệt cả, nhắc đến tóc, cô nhớ mình hiện tại đã hai hôm không gội, bắt đầu thấy ngứa ngứa rồi.

Trong ba lô có một lọ dầu gội do cô tự chế, được tổng hợp từ hơn ba mươi loại dầu thơm, chưa có dịp dùng vậy mà lại mất tích cùng với ba lô, ai, thật phí quá.

Nếu không sớm muộn tìm ra ba lô thì cuộc sống của cô sẽ bị đảo lộn hết lên mất thôi!

Chợt cô nhớ việc mình được cứu về, có lẽ người trong bộ lạc sẽ biết chỗ đó ở đâu, như vậy cô tự đi tìm sẽ nhanh hơn.

Tiểu Vy quay sang hỏi Dividly: "Cậu có biết mình được Louis cứu ở chỗ nào không?"

"Có." Dividly trả lời: "Louis bảo đã cứu cậu ở trong rừng thông, gần bộ lạc mình."

"Nó ở hướng nào vậy?" Tiểu Vy thấp thòm, mong được nghe ngóng thêm.

"Hình như là ở Bắc thì phải, mà mình thực sự không nghĩ cậu lại đi vào rừng ma đó. Cây ở đó thì cao, các loài động vật ở đó cũng rất nguy hiểm. Sao cậu sống... Ồ, Tiểu Vy cậu đâu rồi?" Dividly chưa kịp nói xong thì đã không thấy bóng dáng của Tiểu Vy đâu nữa.

Chẳng lẽ cô định...

Dividly hốt hoảng chạy ra ngoài, không thấy bóng người cần tìm đâu đành chạy đến này tộc trưởng.

Cùng lúc đó, Tiểu Vy đã ra đến rìa làng, tuy không bị ai nhìn thấy nhưng cô vẫn tránh né hết sức có thể, sợ rằng sẽ gây chú ý.

Nhìn lên, mặt trời mọc trên cao, có lẽ đang là giữa trưa, nếu tranh thủ thời gian có lẽ sẽ đến rừng thông trước khi các thú nhân đi săn về.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 16: Rừng ma

Theo lời dẫn của Dividly, sau hai canh giờ Tiểu Vy cuối cùng cũng tìm được cánh rừng thông.

Cô không biết địa hình nơi này như thế nào nhưng dù gì cũng đến rồi thì nhất định không quay về.

Bắt đầu kiểm tra từ bìa rừng, không có gì lạ, tiếp đó là sâu hơn một chút thì cô bắt gặp một đám chim quái vật đang mổ cái gì đó.

Kì lạ, cô tiến lại gần, nhìn rõ sẽ thấy chúng đang mổ xẻ xác của một con hưu non ruột gan nội tạng lòi hết ra, xương cốt lộ hết ra khỏi da, đôi mắt mở to trợn ngược lên, trông rất buồn nôn.

Tiểu Vy nhìn cảnh tượng đầy máu me, có cảm giác thật muốn nôn mửa, tại sao lại tàn ác như vậy.

Thấy bọn chim vẫn tiếp tục mổ thịt, Tiểu Vy cảm thấy bất bình cho chú hưu con, cô tiến lên phía trước xua đuổi bọn chim ra rồi tiến đến gần xác nó.

Bị phá đám trong lúc ăn, bọn chim cảm thấy rất bức bối, muốn xông vào chiếm lại con mồi nhưng phản xạ nguyên thủy của chúng lại bảo tránh xa giống cái này ra vì thế chúng chỉ dám kêu re re, không dám lại gần.

Tiểu Vy mặc kệ chúng muốn làm gì, cô chỉ tập chung vào công việc của bản thân, phân loại xác của con hươu, tách phần xương ra, các bộ phận nội tạng cô cho vào tấm da thú mang theo.

Làm được một nửa, bọn chim vẫn tiếp tục phá đám khiến cô thực sự muốn phanh tay chúng, trời đang là mùa hạ rất nóng nực, nắng xuyên qua những tán lá chiếu thẳng xuống, cùng với những tiếng kêu gào của chúng khiến cô cảm thấy đầu mình như muốn nổ tung.

"Ngậm miệng lại ngay cho ta!" Tiểu Vy quay lại hướng về phía chúng rồi gầm lên một tiếng.

Sợ hãi, đám chim bay tán loạn, bay nhanh không quay đầu lại sợ sẽ bị giết.

Tiểu Vy đứng ở vị trí cũ, thở hồng hộc vì mệt, vừa nãy dùng chút lực đã mệt là như vậy quả thực đặc yếu đi rất nhiều.

Chết tiệt, cô thậm chí muốn một câu, nếu không phải bị xuyên đến nơi xã hội nguyên thủy này chắc cô vẫn đang ngồi trong phòng, tay cầm điện thoại lướt web, nghe nhạc còn có cả điều hòa chứ sao lại ở cái nơi khi ho gió gây này làm quái gì.

Quay lại công việc của mình, cô chú tâm hoàn thành nhanh rồi cầm một bọc thịt và một bọc xương đi về chỗ khác.

Dĩ nhiên việc này không hẳn là vô ích, trong lúc xử lí thịt của con hươu, cô phát hiện ra một vết răng rất sâu, không chắc chắn lắm nhưng đó có thể là vết cắn do con Ma Thần kia gây ra, cái xác cũng được một, hai ngày rồi, chùng với cái hôm cô gặp con Ma Thần.

Nếu như không nhầm hôm đó cô thấy mồm nó rơi tong tong máu, có khả năng nó vừa ăn xong thì ngửi thấy mùi ma lực trên người cô nên mới mò tới.

Tỉ lệ không cao nhưng cô vẫn muốn thử, đi theo vết máu dài về hướng Tây.

Tìm nửa ngày cuối cùng không phụ lòng người, Tiểu Vy cuối cùng cũng đã tìm ra nơi cô chiến đấu với Ma Thần và cái ba lô của cô cũng rơi gần đó.

Ngắm nghía cái ba lô, may quá không bị rách hay hỏng ở đâu cả, đồ đạc bên trong cũng nguyên vẹn không thiếu thứ gì.

Lục lọi bên trong, tìm được một bộ đầm dài và một bộ nội y, cô nhanh chóng đi tìm hồ nước.

Chợt nhớ ra cái gì đó, cô quay lại về hướng xác con Ma Thần giờ đã thối nát hơn nữa, lấy con dao trong túi ra rồi rạch một vết gần tim, tuy việc này cực kỳ kinh khủng nhưng cô vẫn chịu đựng, moi ra một viên đá màu tím.

"Đá hệ phong à!"

Ma Thần cũng có năng lực, con này là năng lực hệ phong, tuy không có ích gì với người hệ mộc như cô nhưng giữ lại có lẽ sẽ dùng được.

Nhét viên đá vào một ngăn nhỏ cung ba lô, Tiểu Vy tiếp tục hướng về nơi hồ nước mà cô đã rơi xuống khi đến dị giới.

Hồ nước rộng lớn, nước trong veo, xung quanh còn có tiếng chim hót, những cây to rủ xuống mặt hồ, quả thực đúng là tiên cảnh à.

Cởi bộ quần áo cũ ra, Tiểu Vy nhanh chóng tắm một cái xuống hồ.

Mùi máu trên người cô đưa đánh thức một quái vật dưới hồ.

Dĩ nhiên Tiểu Vy biết sự có mặt của con quái vật nhưng cô vẫn thông dong tắm rửa.

Con quái vật bơi lên, phát hiện con mồi nó kéo cô xuống nước, thấy con vật kéo mình Tiểu Vy có chút khó tin.

Một con cá sấu nhưng lại có lớp da trơn như lươn, to đến năm mười mét đang nhìn đo bằng ánh mắt đỏ rực.

Con cá sấu nhe hàm răng sắc nhọn của nó ra đe dọa con mồi nhưng không ai biết trong đầu Tiểu Vy đang nghĩ đến việc khác.

Tối nay... ăn thịt cá sấu lươn.

Một cuộc thủy chiến diễn ra ngay sau đó.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 17: Lừa hấn được bao lâu?

Trong khi Tiểu Vy ra ngoài, trong bộ lạc Dực Hổ, Lucifer đang vò đầu bứt tay không biết phải làm gì bây giờ.

Vừa lúc mặt trời lên cao, Dividly chạy sang báo Tiểu Vy đã chạy vào rừng ma, lúc đó ông suýt sặc nước bọt của mình.

Một tiểu giống cái đi vào rừng ma không phải muốn chết?

Sau khi nghe ông quả thực rất muốn điều một nhóm thú nhân vào rừng ma tìm Tiểu Vy nhưng hiện tại không có ai cả, cái thú nhân đi sẵn để lại một vài thú nhân ở bộ lạc canh giữ quả thực không thể rời vị trí của mình được.

Vốn dĩ muốn chờ đến lúc Louis về sẽ nói với hắn nhưng hiện tại đang thực sự rất loạn, nếu không nhanh chóng đem giống cái kia về thì không biết chuyện gì sẽ xảy ra nữa.

Đúng là, phiền phức a...

Lauren nhìn bạn lữ của mình đau đầu nhức óc có chút buồn cười, cái dáng vẻ này đã bao lâu rồi chưa được thấy từ khi hai con trai trưởng thành.

Bà cũng không nghĩ tới tiểu giống cái kia lại ngênh ngang đi vào chỗ hiểm nguy như vậy, quả thực cái tính này giống thằng con trai quá đứ đi mà.

"Minh cũng đừng có quá lo lắng gì, có lẽ Tiểu Vy chỉ đi chơi quanh đây thôi, không chừng sẽ sớm quay lại a." Lauren khuyên can Lucifer.

Lucifer trần trọc nói: "Làm sao biết được giống cái kia quay lại hay không, cũng đã qua hơn nửa ngày rồi mà vẫn không thấy bóng dáng người, nếu mà tìm được thì quả thực không biết Louis sẽ ra sao." Lucifer lo lắng con trai mình biết cơ sự thì chắc chắn nó sẽ đòi đi tìm bằng được cho coi.

Lần trước vào rừng ma nguy hiểm bắt gặp một con Ma Thần may có tiểu giống cái nếu không không biết con trai của hắn sẽ thành cái dạng gì nữa.

Được bạn lữ nhắc, Lauren mới nhớ tới Louis nhà mình ngay từ cái nhìn đầu tiên đã có có tình với người ta rồi, nếu mà biết chuyện xảy ra thì không phải là sẽ điên cuồng đi tìm.

"Vậy thì bảo Tiểu Vy ra ngoài chơi không được sao."

Lucifer nhìn bạn lữ của mình: "Minh nghĩ sẽ giấu được nó bao lâu hả?"

Ay da, quên mất con trai bà làm sao có thể dễ lừa gạt như vậy được chứ.

Híc, nếu mà để bị lừa mà phát hiện thì không phải là càng rối hay sao.

"Chuyện này quả thực khó a!" Lauren thở dài, nếu như tiểu giống cái kia chỉ đi gần đây thì chuyện đâu đến nổi.

Muốn cứu tiểu giống cái bây giờ khác nào khó như lên trời.

Đôi bạn lữ nhìn nhau thở dài, không nghĩ tới một thú nhân bước vào nói: "Tộc trưởng, trưởng tử ngài về đến cổng làng rồi a."

"Cái gì!!!" Lucifer giật mình.

Sao hắn về sớm như vậy!

"Một mình sao?"

"Vâng, chỉ có một mình Louis, không thấy các thú nhân khác."

Lúc này, Lucifer cực kì lo sợ, chẳng lẽ người đã biết chuyện.

Bên cạnh, Lauren lại nghĩ khác bạn lữ của mình: "Chẳng lẽ đi săn gặp vấn đề nên hắn mới về sớm vậy?"

"Có lẽ không phải đâu, vì chỉ có duy nhất Louis quay về thì quá vô lí, thân thể hắn cũng không có vết thương nào." Thú nhân kia trả lời, giọng chắc nịch.

"Ra ngoài xem sao."

Vừa bước ra, Louis đã đứng trước lều: "A phụ, a ma..."

"Louis sao về sớm vậy, có chuyện gì xảy ra sao?" Lauren hỏi.

"Không có, con chỉ cảm thấy ở bộ lạc có chuyện gì xảy ra nên mới quay về sớm thôi."

Hắn quả thực hôm nay cực kì khó chịu, đi săn được nửa buổi thì trong lòng cảm thấy bứt rứt, lo lắng không nguôi, chính vì thế hắn mới bay thật nhanh về bộ lạc trước.

"Con cũng quá nhạy cảm rồi." Lauren thực bó tay với con trai mình, có chuyện xảy ra ở đây không phải muốn nói tới tiểu giống cái sao.

"Louis, trước tiên nghe ta nói đã, chuyện xảy ra là Tiểu Vy..."

Lucifer chưa nói hết câu Louis đã rống lên: "Tiểu Vy xảy ra chuyện gì, a phụ, người mau nói cho ta biết."

Lucifer kinh ngạc nhìn con trai mình, chưa bao giờ ông nhìn thấy hấn rống mình như vậy.

Thấy tình hình không ổn, Lauren tiến lên nói thật: "Trước tiên hãy bình tĩnh, thực ra Tiểu Vy không hiểu sao nó đang ngồi với Dividly bình thường thì lại đi vào rừng ma, hiện tại vẫn chưa thấy nó, a phụ con cũng không thể điều các thú nhân đang canh gác bộ lạc đi được nên mới phải chờ... Louis, khoan đã, con đi đâu vậy?"

Chưa nói xong, Lauren đã thấy con trai mình biến thành một con hổ vàng rồi cứ thế bay về phía bắc.

Lucifer và Lauren nhìn nhau rồi thở dài, con trai lớn rồi vẫn thực khó dạy bảo quá.

"Sao tôi chưa bao giờ thấy Louis tức giận như vậy nhỉ?" Ủm, lần đầu tiên thấy luôn.

"Không phải nó giống ông sao! Hồi trước tôi đi lạc trong rừng ông cũng chả điên cuồng bay khắp nơi tìm tôi a! Đúng là cha nào con nấy mà!"

Lucifer đỏ mặt quay sang hướng khác, khụ khụ, chuyện xưa rồi nhắc lại làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 18: Bị nhìn thấy hết?

Sau một canh giờ tìm kiếm Tiểu Vy một cách điên cuồng, Louis vẫn chưa thấy bóng dáng cô đâu.

Cho đến khi ngửi thấy mùi hương của cô, hấn đi theo rồi phát hiện một vũng máu to, có vẻ là máu của một ấu tể hươu nhưng xác và thân thể đã biến mất.

Đây là nơi hấn đã đi hái thanh quả cho tiểu đệ thì gặp Ma Thần, có vẻ đây chính là con hươu xui xẻo trở thành món ăn trưa cho nó.

Louis đắm chiều nhìn vũng máu, nhưng liệu con vật nào có thể ăn đến không còn sót lại xương.

Đột nhiên hấn nghĩ đến một lần Tiểu Vy có xin hấn xương của con thỏ nhưng không biết để làm gì.

Chẳng lẽ cô đã lấy xương của nó?

Dù không chắc chắn nhưng đâu có thể là dấu vết của cô để lại, hấn không thể lựa chọn, nếu như tìm thấy cô quá muộn thì..

Louis nhanh chóng đi theo mùi tanh nồng của máu thì đến chỗ của đáng lẽ ra là xác của Ma Thần- bây giờ bãi thịt bày nhầy bốc mùi hôi thối kinh khủng, đây cũng là thành quả của cô sao?

Cái mùi mà người thường thôi cũng khiến người ta ói, huống chi hình thể thú của hấn lại thính như vậy hỏi xem hấn có thể chịu được không?

Louis chạy lẹ, thối quá a...

Đi một lúc lại đến một hồ nước lớn, nhưng vẫn không thấy bóng dáng cô.

Bỗng nhiên tầm mắt của hấn hướng đến chỗ con Cự Long đang uống nước, thân thể to lớn, lớp vảy cứng như đá.

Dự cảm không lành đã kéo Louis đến gần nó và đập vào hấn là một chiếc ruy băng đỏ phát phối trên vảy của nó.

Đó... là chiếc ruy băng của Tiểu Vy mà.

Hấn vẫn nhớ nó vì màu đỏ và hình dáng kì lạ của nó ở trên mái tóc cô, sao lại ở trên vảy của con Cự Long này được.

Sự tức giận đã khiến Louis mất lí trí, hấn lao về phía con Cự Long khiến nó ngã xuống hồ nước.

Bị đánh bất ngờ, Cự Long tức giận nhìn con hổ lớn phía trên rồi bò lên bờ, nước hồ bắn tung tóe khắp nơi.

Da của Cự Long rất cứng vì vậy cần không có tác dụng.

Vậy thì thế này thì sao...

Louis một lần nữa đẩy con Cự Long xuống mặt nước nước rồi lặn lẽ đáp xuống đất đến gần rìa hồ.

Bị đánh ngã hai lần xuống nước con, Cự Long điên cuồng định đánh tới thì ánh mắt đầy tia máu của Louis giống như một tử thần.

"Chết đi."

Cuộc thủy chiến của Tiểu Vy đã đến hồi kết thì một sức mạnh to lớn hướng đến hồ nước khiến cô rùng mình.

Đây là ma thuật hệ sấm sét.

Chết tiệt, Tiểu Vy chửi, một người hệ mộc như cô sao có thể chịu được hệ sét trong nước được, phải nhanh chóng bơi lên.

May mắn vừa bơi lên, một luồng sáng từ trên trời đánh xuống nước.

Sau khi lên bờ cô lần theo dấu vết nơi ma lực phát ra thì thấy một con hồ lông vàng và một con... khủng long?

Sao tự nhiên lại cảm thấy hình ảnh này có chút kì lạ a.

Nhìn nhìn con "khủng long" đang nằm chết tươi, nổi lênh phênh trên mặt nước, rồi vàng sắc mặt có vẻ... không tốt lắm.

Ừm, cô hiểu chuyện gì đang xảy ra rồi.

Nhanh chóng đi đến chỗ con hồ, gọi: "Louis."

Nghe thấy có người gọi tên mình, Louis quay về phía giọng nói phát ra thì thấy người mà hắn đang tìm kiếm.

Chưa kịp nói gì cô đã cười nói với hắn như bình thường: "Ai da, không ngờ lại bắt anh phải đi tìm tôi đây. Thực sự gây phiền phức cho anh rồi. Để cảm ơn tối nay tôi sẽ mời anh một bữa thật ngon nha."

Louis không phải là người có tâm hồn ăn uống mạnh liệt gì, nhưng nghe cô nói vậy cùng với việc hắn đi săn cả ngày mà phải đi tìm cô cũng cảm thấy dạ dày có chút cồn cào.

Và đáng vẻ của cô hiện tại quả thực... mê người, khiến hắn sôi sục máu, muốn "ăn" luôn cả cô...

Louis đỏ mặt, quay ra hướng khác để khỏi nhìn cảnh nóng, tay hồ chỉ chỉ cô. Tiểu Vy cũng cảm thấy có gì đó là lạ thấy hắn làm hàng động như vậy cũng nhìn xuống, phát hiện khăn tắm trên người... rồi.

Trước lúc xuống hồ cô vẫn luôn hồ phòng, cởi quần áo nhưng vẫn nhớ quần một tấm khăn bên người, vừa nãy lên bờ vẫn còn sao giờ lại...

Chợt Tiểu Vy hét lên một tiếng, ngồi xổm xuống cố gắng che đi bộ phận... cần phải che (nhưng đã bị Louis nhìn thấy hết) rồi thao thao bất tuyệt hướng về phía người kia mà chửi: "LUU MANH... KHỐN NẠN... BIẾN THÁI... NGƯỜI ĐANG NHÌN CÁI GÌ VẬY HẢ!!!"

Louis cũng nhận rồi, ngồi nghe cô chửi bới mình cả buổi cũng không nói năng vì... không hiểu cô nói gì, mà hắn cũng không tiện hỏi nên thôi đi.

Cuối cùng, Tiểu Vy cũng dừng công việc chửi rửa người khác lại, ừ rừ lấy bộ đầm trong ba lô ra rồi mặc vào, dĩ nhiên suốt quá trình Louis bị đá ra xa nhưng vẫn trong khoảng cách có thể bảo vệ cô.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 19: Rất muốn cô làm phiền a

Chuyện xấu hổ như vậy nên Tiểu Vy bất chấp bị lôi kéo như thế nào vẫn quyết không ngồi lên lưng hồ lông vàng.

Sắc trời cũng đã bắt đầu tối, mà cô thì không phối hợp, Louis đành quả quyết đem cô ném lên lưng rồi bay về bộ lạc.

Lần này Tiểu Vy yên lặng ngồi trên lưng, nhưng trong lòng vẫn hơi thấp thỏm. Thấy cô như vậy Louis cũng yên tâm mà bay, không sợ làm rơi ngã cô.

Không khí giữa hai người bị kéo ra xa, không ai nói chuyện chỉ chú tâm vào việc của mình.

Đi nửa đường, Louis muốn cắt giảm không khí bối rối giữa hai người thì Tiểu Vy đã kịp lên tiếng trước: "Hôm nay... anh đã nhìn thấy nhưng gì?"

Louis không cũng ngu gì, hẳn biết cô muốn nói tới chuyện gì liền lắc đầu lia lịa: "Không thấy gì cả." Ngoại trừ... phần ngực...

Tiểu Vy cũng không nói gì thêm, im lặng đến lạ thường. Louis cũng sợ sẽ càng gây thêm tình cảnh khó xử nên cũng im re.

Hai người nói với nhau đúng một câu suốt quãng đường cho đến lúc về tới bộ lạc đã thấy Lauren đứng ở đó.

Thấy con trai mang tiểu giống cái về, Lauren chưa để họ nói gì đã hỏi han: "Hai đứa không làm sao chứ? Có bị thương ở đâu không? Nhanh nhanh vào đi để ta nướng thịt cho".

"A ma, hay là để con đưa cô ấy về đã, có chuyện gì nói sau được không." Louis nhìn Tiểu Vy đau lòng cô đi cả một ngày, khuôn mặt có chút tái đi.

Lauren tất nhiên hiểu ý, nhanh chóng nhắc nhở: "Ừm ừm, Tiểu Vy hôm nay chắc hẳn đã mệt rồi, con mau đưa cô ấy về đi. Nhớ phải cẩn thận đấy!"

Vâng lệnh, Louis biến thành hình thú, hạ thấp người xuống để cô leo lên.

Theo sau, Tiểu Vy nhận được sự quan tâm của Lauren, trong lòng có chút ấm áp, nói: "Cảm ơn".

Lauren hiểu cô muốn cảm ơn vì chuyện gì, bà cười, một nụ cười của một người mẹ ấm áp và chan hòa.

Sau khi đưa Tiểu Vy đến hang nơi cô ở hiện tại, Louis chợt nhớ ra điều gì đó liền nắm lấy cổ tay cô, hành động này khiến Tiểu Vy bất ngờ đỏ mặt.

"Tiểu Vy, không có bị thương chứ?" Louis cảm thấy mình thật bất cần như vậy, đáng lẽ ra hẳn nên hỏi như vậy ngay từ đầu vậy mà...

Hết lần này đến lần khác được, Tiểu Vy cảm thấy trong lòng tràn ngập sự ấm áp, quay lại cười với hắn một cái: "Không sao cả, không có bị trầy xước ở đâu cả, người không cần lo đâu."

"Vây... người cứ nằm nghỉ đi, lúc nào cảm thấy không khỏe thì cứ gọi, ta sẽ ở bên ngoài canh chừng." Cảm thấy cô thực sự không có gì bất trắc, Louis mới ra ngoài.

Không ngờ một bàn tay ấm áp, mềm mại lại nắm lấy tay hắn.

Tiểu Vy không có gì là mệt cả, nếu để người khác ra ngoài gác cho mình quả thực là làm phiền, dù sao Louis cũng xả thân đi tìm cô như vậy sao có thể được.

"Người ở lại được không, ta... hơi đói." Cả đời này cô chưa bao giờ cảm thấy ngại ngùng khi nói như vậy, dù có nói lí do chính đáng đi nữa thì cũng cảm thấy cực kì nóng mặt a.

Khuôn mặt đỏ ửng, dáng vẻ ngại ngùng cúi đầu và giọng nói như van xin khiến Louis ngỡ ngàng, tim đập rộn ràng.

Dễ... dễ thương quá.

Nuốt nước bọt, Louis cố gắng kìm nén dụ hòa trong cơ thể mình. Hắn không nói gì đi về phía đồng tro, dọn dẹp rồi bắt lửa nướng thịt. Suốt quá trình không một lần nhìn cô.

Dĩ nhiên, Tiểu Vy hiểu ý, cũng không dám nhìn hắn, chỉ dám liếc tí rồi lại thẫn thờ nhìn miếng thịt nướng thơm phưng phức.

"Nướng xong rồi, người đến ăn đi."

Tiểu Vy búng tỉnh nhìn miếng thịt vừa được nướng xong đang hướng về phía mình, nó có vẻ hơi nhỏ so với hai người ăn, đặc biệt là với một thú nhân. Chẳng lẽ hắn không ăn sao?

"Người... không ăn?" Cô ngập ngừng hỏi, ăn một mình sẽ rất buồn a.

Louis cười: "Hôm nay tiểu đệ và bạn đời của em ấy đến, vì vậy ta phải về ăn với họ, a phụ và a ma của ta cũng đến nên..."

Thì ra là tụ họp gia đình, Tiểu Vy gật đầu nhẹ, cô là người ngoài tốt hơn là không nên chen vào thì hơn, như vậy sẽ thật vô duyên.

Nhìn vẻ mặt buồn buồn trên mặt cô, Louis lại nói tiếp: "Thực ra cũng không có gì quan trọng lắm, nếu muốn ta có thể ở lại đây với người." Quả thực cứ hai hôm tiểu đệ và bạn đời của hắn đến cũng chỉ xã giao vài câu rồi ra về mà thôi, không có gì quan trọng cả.

Dĩ nhiên Tiểu Vy không biết điều đó, một mực cho rằng hắn vì lo lắng mình gặp bất chắc liền ra sức đuổi người: "Không không không, người cứ về đi, ta ở lại thực sự không sao cả, tiểu đệ của người đến tốt nhất người vẫn nên về đi. Ta có thể tự lo cho bản thân."

Thấy cô không có ý định giữ mình ở lại, Louis trong lòng trông mong cô sẽ giữ hân lại, không ngờ cô lại thẳng thừng nói có thể tự lo cho bản thân khiến hân cảm thấy đau lòng.

"Vây... ta về đây."

"Ừm, cẩn thận, hôm nào rảnh ta sẽ nấu cho người ăn một bữa."

Câu "nấu cho người ăn một bữa" thực sự khiến tâm tình của hân trở lên khá hơn rất nhiều, nhưng lại khiến hân hiểu cô không muốn làm phiền hay có dính líu tới gia đình hân nên mới đuổi người đi.

Hân thực sự mong cô có thể "làm phiền" gia đình hân a.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thủ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 20: Bánh trôi nhỏ dễ thương

Sau khi thấy Louis đã bay xa, Tiểu Vy lại gần đồng lửa cảm miếng thịt lên ăn một cách ngon lành. Tuy thịt không được nêm nếm muối hay gì nhưng vô thực sự cảm thấy đói, một vị vậy ăn là rất cần thiết, không có lí gì mà chê được.

Hơn nữa xã hội nguyên thủy đồ ăn rất khan hiếm, có cái ăn là đã quá tốt rồi.

Nhanh chóng sử lí bữa tối, Tiểu Vy vỗ vỗ cái bụng của mình, ăn một miếng thịt mà cảm thấy rất no a.

Lăn về giường, cô lấy chiếc ba lô của mình ra rồi kiểm tra. Ba lô chắc chắn, có chút bụi bẩn nhưng không có vết rách hay xước nào coi như may mắn.

Trong ngăn to, các lọ thuốc được mà cô chế tạo vẫn nguyên vẹn, một chiếc dao đa năng, kéo cắt thảo dược, các loại hạt giống khác nhau, một lọ kem giảm đau và một lọ kem dầu gội tự chế. Ba lô rất to, chỉ riêng ngăn lớn nhất cũng để được rất nhiều, vì vậy các ngăn khác cũng vậy. Ngăn vừa chứa một hộp bánh to, một bộ kim chỉ, một cuộn ruy băng nhiều màu, lược, thoi son và lọ mỹ phẩm. Hai ngăn nhỏ bên cạnh là một chai nước khoáng, khăn bông, một cái gương nhỏ, lọ nước hoa và điện thoại.

Tiểu Vy cảm thấy cái ba lô này rất thần thánh. May mắn lần trước cô đi cắm trại với mấy cô bạn thân nếu không không thể tưởng tượng được hiện tại cô đang tuyệt vọng như thế nào. Và phải khẳng định một điều, cô rất lười. Nếu không sao có thể để cái ba lô của mình nặng như vậy.

Nói mới nhớ, đây là chiếc ba lô mà ông anh của cô tặng trong ngày sinh nhật thứ 18 của cô với giá 2 xen [Misa: đây là giá tiền trong chuyện, 1 xen tương ứng với 50.000đ tiền Việt nha.]

Đúng là vua kệt xỉ mà.

Nhưng không thể ngờ thứ quà tặng mà xưa kia cô chê xấu xí, được tặng từ ông anh keo kiệt của cô lại có ngày trở thành một thứ đồ vô cùng quan trọng như vậy.

Bỏ qua chuyện cũ, Tiểu Vy nằm phịch một cái xuống, một tay cầm điện thoại một tay lấy gọi bánh ra rồi vừa ăn vừa đọc truyện, một lúc lại phát ra tiếng cười haha.

Đang đọc dở đến chương thứ tư thì có tin nhắn gửi đến từ "Vua kệt xỉ", trong đó chỉ vồn vện ba chữ "Còn sống chứ."

Tiểu Vy nhìn ba chữ với vô số cảm xúc, một lúc sau nhún vai: Sống nhẩn rãnh.

Long Vũ: Tốt, hỏi thăm vậy thôi. Sao tự nhiên lại mất liên lạc vậy?

Tiểu Vy: Ngay hôm đầu đã đối mặt với một con Ma Thần, thương không nặng nhưng lạc mất ba lô.

Long Vũ: Cứ tưởng em đã đi Tây Thiên rồi chứ.

Tiểu Vy khóe mắt gật gật: Đừng lo, nếu cô lên Tây Thiên thật thì em cũng sẽ kéo anh theo.

Nhìn dòng tin nhắn gửi đến, Long Vũ cười ra tiếng, khiến Tú Liên vợ hân bên cạnh cũng nhìn hân một ánh mắt kinh sợ. Không phải lên con chứ?

Đến khi nhìn thấy điện thoại hiện ra tin nhắn là của Tiểu Vy, cô mới hiểu ra, cười: "Tiểu Vy nhắn tin về hả anh."

Long Vũ gật đầu: "Ừm, con bé vẫn ổn, chỉ là càng ngày càng cứng đầu cũng cô thôi."

Không phải giống anh sao!

Tú Liên nhìn chồng mình thăm nghĩ nhưng không muốn nói ra. Nhớ lại khi xưa người đàn ông này từng bá đạo giam giữ cô, tra tấn coi rồi cầu xin cô, hiện tại đúng là khác nhau một trời một vực a.

Tĩnh

Tiếng tin nhắn lại vang lên, Long Vũ nhìn rồi quay về phía Tú Liên: "Tú Lan ngủ chưa em?"

Tú Liên nhìn về phía phòng ngủ của con gái, nghe tiếng cười khanh khách xem phim hoạt hình cũng đủ biết, con bé còn lâu mới ngủ.

Tú Lan là con gái đầu lòng của hai người, mới vừa tròn hai tuổi. Cô bé rất dễ thương, bụ bẫm nên Tiểu Vy hay gọi tên mật thiết là bánh trôi nhỏ, dĩ nhiên Tịnh Liên cũng hay gọi như vậy, chỉ riêng ông bố nào đó vẫn khẳng khái gọi Tú Lan.

Dĩ nhiên cô cháu này cực kì thân nhau, vậy mà không nghĩ tới sắp tới đây sinh nhật Tú Lan, Tiểu Vy lại không thể tham dự được.

Long Vũ thở dài đầy tiếc nuối, cái thùng cơm đi rồi thì số bánh sinh nhật còn thừa sẽ là ai xử lí đây.

Cạch

Cửa phòng ngủ mở ra, Tú Lan quay đầu nhìn ra thì thấy ba ba đứng trước cửa vẫy tay với mình rồi chỉ chỉ vào điện thoại.

"Đi Tiểu Vy!" Con bé nhanh chóng chạy lại, đỡ lấy chiếc điện thoại từ tay ba ba của mình rồi nhón tay nhỏ bé nhanh thoăn thoắt bấm vào nút gọi.

"Ah...!!! Bánh trôi nhỏ dễ thương, con có nhớ cô Tiểu Vy không?" Tiểu Vy phía bên kia nghe giọng ngọt ngào của Tú Lan cảm thấy lòng nở hoa.

Trời ơi, sao chỉ mỗi cái giọng thôi mà dễ thương quá zậy a!

Bánh trôi nhỏ vẫn tiếp tục giọng ngọt ngào: "Đi Tiểu Vy bao giờ mới về? Sắp sinh nhật bánh trôi nhỏ rồi."

Híc híc, di cũng muốn về lắm chứ nhưng...

"Bánh trôi nhỏ à, hiện tại di rất là muốn tham gia sinh nhật của cháu nhưng mà di đang rất bận vì vậy di hứa bao giờ về sẽ mua một món quà to thật to cho bánh trôi nhỏ nhà mình nha!"

Nghe được tặng quà, giọng cô bé đầy háo hức, mong chờ: "Di hứa nha, một món quà to ời là to cho bánh bao nhỏ."

Tiểu Vy gạt đầu lia lia: "Ừm ừm" Bảo đi đi hái sao cho bánh trôi cũng được.

Một lúc lâu sao không thấy ai đáp lại. Kì lạ, mất tín hiệu rồi sao?

"Đi, bánh trôi nhỏ nhớ đi a." Bỗng nhiên giọng nói non nớt ngọt ngào lại trở nên nghẹn ngào, tưởng chừng như muốn òa khóc, thực khiến trái tim nhỏ bé của cô như muốn nổ tung.

Kìm nén nước mắt trào ra, Tiểu Vy nói: "Bánh trôi nhỏ ngoan, di hứa sẽ về sớm a. Nhất định sẽ tặng quà cho bánh trôi. Ở nhà nhà phải nghe lời ba mẹ nha. Di nói chuyện với ba con, con đưa điện thoại cho ba ba được không?"

Phía bên kia bánh trôi nhỏ thút thít, gạt đầu ừm một cái rồi lạch bạch chạy về phòng làm việc của Long Vũ.

Nhìn cô con gái nhỏ bé của mình mặt mũi đỏ, hai mắt dưng dưng Long Vũ nước nhìn mà đau lòng. Nhận điện thoại từ tay bánh trôi nhỏ, đưa vào tai nghe: "Alo"

"Anh hai nhớ chăm sóc bánh trôi nhỏ nha, em sẽ cố gắng về thật sớm."

"Ừm"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 21: Cắt tóc cũng là cả một nghệ thuật

Tắt điện thoại đi, Tiểu Vy bắt đầu tiến vào mộng đẹp.

Chả hiểu sao tự nhiên cô lại mơ thấy một giấc mơ rất kì lạ. Trong mơ cô mặc một chiếc áo cưới rất đẹp được ba mình dắt tay đi lên lễ đường. Đến đây cũng đủ đoán ra đây là lễ hôn của cô rồi. Nhưng mà... tại sao chủ rể lại giống Louis vậy?

Tiểu Vy vùng dậy, cô trực tiếp nhéo má mình một cái thật đau. Đệt! May mà chỉ là mơ.

Vừa lúc tỉnh ngủ, một tiếng nói phát ra ngoài cửa hang: "Tiểu Vy, cô dậy chưa?" Nghe giọng thôi cũng đủ để biết ai ngoài cửa rồi.

Tiểu Vy ngồi dậy nói: "Tôi dậy rồi, Louis cậu cứ vào đi."

Louis tiến vào trên tay cầm một túi da đựng trái cây, sau khi căn dặn cô vài câu mới đi sẵn. Nhưng vừa ra đến cửa thì Tiểu Vy đã gọi lại. Cô vốn dĩ muốn nói với hân chuyện giấc mơ đêm hôm qua, vừa nghĩ lại thì lại thôi. Kể với người ta làm gì, và lại không phải sẽ càng khiến người ta hiểu nhầm hơn hay sao.

Thế là cô lại nói: "Không có gì, chỉ muốn nói anh cẩn thận thôi."

Louis quay lại nhìn cô một cái rồi cười: "Ừm"

Thình thịch.

Tiểu Vy cảm thấy tim mình lạc mất một nhịp. Sao đột nhiên lại thấy lạ vậy, tim cô luôn khỏe mạnh mà.

Louis không thấy cô nói gì liền biến thành hình thú, bay về phía xa. Phải một lúc lâu sau, Tiểu Vy mới bừng tỉnh, cô sờ ngực mình, ừm, đập lại bình thường rồi. Thế là cô lao về phía hang của Dividly.

Dividly giờ này vẫn đang nằm ngủ. Nơi cô ở vẫn như vậy, ẩm ướt, bốc mùi và nồm nhét. Cô cũng chẳng quan tâm tới chuyện ấy, có nơi ở là đã tốt lắm rồi. Chiếc giường đá gồ ghề và một miếng vải thú thô sơ, rách nát để đắp quả thực cực kì khó chịu nhưng cô vẫn đắp nó dù có bất buộc hay không.

"Dividly, cậu dậy chưa, mình vào nhé." Tiểu Vy không cần phải mời, cô trực tiếp phi vào hang động rồi kéo Dividly dậy.

Bị đánh thức đột ngột, Dividly chả còn tâm tình nào mà ngủ nữa, cô mở mắt nhìn hung thủ đánh thức mình rồi chào một tiếng.

Tiểu Vy cảm thấy hôm nay cô rất sung sức, nhanh chóng kéo Dividly về phía hang của mình. Người nào đó chẳng nói chẳng giảng, bị lôi đi cũng im lặng đi theo.

Vừa bước vào, Tiểu Vy đã bảo cô ngồi lên giường, còn mình thì lục lọi trong ba lô một lúc rồi lấy kéo của mình ra. Bình thường kéo này cô lấy để cắt thảo dược nhưng lúc này thực sự không quan trọng nữa, dùng hay không dùng cũng như nhau cả thôi.

Chợt cô nhớ ra một điều, quay ra hỏi: "Dividly cậu có bao giờ cắt tóc không?" Tiểu Vy sợ rằng việc cắt tóc sẽ gây hại đến cơ thể Dividly vì dù sao cơ thể các giống loài khác nhau. Nếu lỡ như không may...

"Không có, nhưng cắt tóc thực sự không gây hại gì cho mình cả."

Nhận được câu trả lời chính xác, Tiểu Vy thở phào một hơi rồi mới yên tâm cắt tóc cho cô.

Phải nói Tiểu Vy rất thích làm đẹp, nhất là làm tóc. Cắt tóc cho Dividly khiến cô có thú vui để làm, còn hơn nằm một chỗ. Châm ngôn của cô là: Cắt tóc cũng là cả một nghệ thuật. Nhưng khó ở chỗ... làm kiểu tóc gì giờ? Tóc Của cô rất dài lại rất rối, trước tiên cắt ngắn đi rồi cắt mái.

Dividly ngồi yên để cô cắt, thỉnh thoảng lại ngửa ngửa liền hắt hơi một cái. Rất ngứa mũi a.

Cắt xong, Tiểu Vy định gội đầu cho cô nhưng lại không có gì đựng nước. Vậy thôi thì tiện thể tắm luôn một thể.

Quần áo cũng có thể chế ra từ bộ da thú trên người Dividly, dây buộc tóc có thể lấy dây ruy băng buộc lại.

Còn nội y... rất đau đầu a. Dùng da thú sẽ gây cảm giác khó chịu nhưng lại không có lại da nào khác thế nên Tiểu Vy làm một cái quần ngắn.

Quay lại vấn đề chính, vì hiện tại thời tiết có vẻ là tháng 5 nên nước sông rất mát. Dividly tắm một lúc rồi bị Tiểu Vy rót lên đầu một thứ chất lỏng dính dính.

"Cái gì vậy?" Dividly sờ sờ rồi đưa lên mũi ngửi. Rất thơm, cô chưa bao giờ thấy thứ gì thơm như vậy.

Nhìn cô bạn nhìn đầu gội với ánh mắt trầm trồ, Tiểu Vy chỉ cười rồi bảo cô vò tóc. Làm theo lời, Dividly vò tóc mình một đám bọt bỗng nhiên nổi lên khiến cô nằng nạo đó suýt hết âm lên.

"Dễ chịu quá, cái này là cái gì vậy Tiểu Vy?"

"Đó là dầu gội đầu, khi cậu chà mạnh thì nó sẽ xuất hiện bọt xà bông. Rất ngạc nhiên phải không?" Tiểu Vy vừa trả lời vừa cầm kim khâu vá da thú.

Dividly gật gật đầu như mổ thóc rồi tiếp tục chà chà đám bọt trên đầu, nghịch nghịch rồi thôi thôi.

Nhìn hành động kì quái của cô, Tiểu Vy chỉ cười rồi tiếp tục chú tâm vào công việc khâu vá của mình.

Nhớ lại khi xưa, cô cũng hay nghịch xà phòng như thế. Bây giờ nhìn Dividly lại cảm thấy cô như một đứa trẻ. Hình ảnh này rất buồn cười a.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 22: Xẻ thịt nấu canh cho cá sấu

Dù không nữ nhưng Dividly vẫn nhanh chóng nghe lời Tiểu Vy gột sạch đám bột trên đầu. Nhìn cô ủ rũ gội nước, Tiểu Vy cười, đúng là nhìn rất giống đứa trẻ to con mà.

Vừa bước lên bờ, một con gió thổi qua khiến Dividly run lấy bầy, Tiểu Vy thấy mà suýt gằm lên giận dữ, sao lại như vậy mà lên, cảm chết giờ. Thế là cô cầm tấm da thú bên cạnh đưa cho người đang ôm ngực run cầm cập. Vì sáng sớm nên không có bóng người nào nếu không cảnh xuân trước mắt sẽ thu hút bao nhiêu người mắt.

Lau người xong, Dividly nhận bộ váy da thú và một cái quần ngắn trên tay Tiểu Vy. Theo chỉ dẫn, Dividly loay hoay mặc nó lên người. Bộ váy dài đến gót chân tôn lên vẻ đẹp của cô, tay váy ngắn rất dễ chịu vào các ngày nóng ở Đại Lục Thú Nhân. Dĩ nhiên tiện lợi nhất chính là không bị tụt như lúc chỉ cuốn một tấm da thú bên ngoài.

Dividly thích thú nhìn bộ váy bằng ánh mắt đầy thán phục: "Tuyệt quá, làm sao cậu làm được vậy, chỉ mình với."

Tiểu Vy chỉ cười trừ, công việc may vá cô không học nhưng lại có hứng thú nên có tìm hiểu chút vậy nên có thể có là có kiến thức đi.

"Mò mẫm nhiều nên làm được thôi, lúc nào thích mình sẽ dạy cậu."

Nghe Tiểu Vy muốn dạy mình, Dividly cảm thấy rất háo hức. Đây là lần đầu tiên có người đồng ý dạy cho cô ngoại trừ a ba và a ma đã mất.

Trên đường về, hai người vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ, bỗng nhiên từ đâu xuất hiện trước mặt họ một chàng trai. Người này có chiều cao khá khiêm tốn, không giống với các thú nhân khác. Làn da trắng, chiều cao 1m80 và giọng nói có chút nữ tính. Chẳng nhẽ là ngoại tộc?

Tiểu Vy lịch sự chào hỏi: "Xin chào, tôi là người mới ở đây, tên là Tiểu Vy. Anh là..."

"Oris." Người trước mặt lập tức đáp lại, trông anh ta có vẻ khá là khó chịu.

Dĩ nhiên Tiểu Vy chẳng biết điều này, cô "à" một cái mỉm cười thân thiện, chào hỏi rồi đi qua người anh.

Vừa đi được một bước, cô ngay lập tức đã nghe sau lưng giọng nói lạnh lạnh của người kia: "Cô dám quyến rũ Louis không sợ sẽ bị Stella đánh sao?"

Tiểu Vy chẳng thèm quay lại vẫn bình tĩnh bước đi, cô tự cười khinh trong lòng. Ai quyến rũ Louis chứ, đúng là ảo tưởng sức mạnh mà.

Cảm thấy mình bị làm ngơ, Oris giận dữ gằm lên: "Này, cô nghe thấy tôi nói không hả?"

Tiểu Vy vẫn ung dung, vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ với Dividly, bỏ lỡ những lời kia ngoài tai. Trong lúc đó, Dividly đi bên cạnh nói chuyện có chút mất bình tĩnh, khoác tay Tiểu Vy rồi nhắc nhở cô cẩn thận.

"Tôi nói cho cô biết nếu cô dám quyến rũ Louis tôi nhất định sẽ không tha cho cô. Người duy nhất xứng với con trai tộc trưởng chỉ có Stella mà thôi." Giọng nói phía sau vẫn tiếp tục.

Tiểu Vy không chịu nổi nữa. Bộ cô có thù với hắn ta sao?

Oris thấy Tiểu Vy dừng lại, anh cười khinh thường một cái rồi bước lại gần phía cô. Chưa đi được năm bước đã thấy Tiểu Vy trong chớp mắt đứng trước mặt mình, anh lùi lại một bước rồi vấp phải hòn đá ngã bịch ra sau.

Tiểu Vy nhân cơ hội Oris ngã ra liền xách cổ anh lên, cảnh cáo: "Tôi nói rõ một lần duy nhất. Tôi không có quyến rũ Louis, cũng không có quan hệ gì cả chỉ là ân nhân mà thôi! Nếu sau này còn có ai nói tôi quyến rũ hay mê hoặc Louis thì tôi sẽ xẻ thịt cả nhà người đó ra nấu canh cho cá sấu. Nghe rõ chưa?"

Giọng nói Tiểu Vy rất có lực, không to lắm nhưng lại rất uy hiếp khiến Oris sợ hãi đến run người. Dĩ nhiên vẫn thu hút được một số người sán lại gần xem. Vì không muốn phiền phức, Tiểu Vy thả tay xách cổ Oris lên rồi lập lại: "Nghe rõ chưa?"

Bị ném xuống đất một cách thô bạo, Oris mặt tái đi gật đầu như mổ thóc. Ánh mắt anh ta hiện tại chần chừ sự sợ hãi, kinh hoàng.

Nhìn vẻ mặt yếu ớt của người trước mắt, Tiểu Vy cực kì khinh thường. Đàn ông lại có vẻ mặt như vậy sao, thật là kinh tởm.

Không nói tiếp, Tiểu Vy quay lưng lại rồi đi về phía Dividly đứng, nụ cười trên mặt cô đã được phục hồi như ban đầu.

"Xin lỗi vì để cậu chờ lâu, chúng ta mau về lau tóc rồi buộc tóc cho cậu nào."

"Ừm." Dividly nhìn Tiểu Vy bằng ánh mắt đầy kính phục. Trong thâm tâm cô không ngờ Tiểu Vy lại ngầu như vậy, còn có thể kiêu á thú kia á khẩu không nói được.

Tiểu Vy cũng nhận ra ánh mắt của Dividly khác thường, giống mấy đứa con gái ở lớp cô hồi cấp ba. Cô thực nghi ngờ Dividly liệu có phải sắp thành Fan nào tàn của cô rồi không?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thủ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 23: Phân biệt giữa giống cái và giống đực

Tiểu Vy vừa vào hang đã lục lọi ba lô của mình rồi lấy ra một cuộn ruy băng nhiều màu, lấy một đoạn màu tím ra rồi lại tìm cây lược. Dividly nhìn Tiểu Vy chạy quanh phòng cảm thấy chóng mặt cô đành ngồi xuống giường.

Một lúc lâu sau, Tiểu Vy ngồi sau lưng Dividly lau tóc cho cô, vừa lau vừa chải sẽ giúp tóc nhanh khô hơn.

Dividly phối hợp để Tiểu Vy chải tóc cho mình, bỗng nhớ ra điều gì đó: "Tiểu Vy cậu... không sợ sao?"

"Hả, sợ cái gì cơ?"

"Sợ Stella đến tìm cậu rồi đánh cậu."

"Phụt." Tiểu Vy nghe có người muốn đánh cô liền cười lớn. Nếu có người đánh được cô thì cô sẽ gọi người đó là cạ. Một học sinh ưu tú như cô mà lại thua một giống cái sao? Đùa gì vậy?

Nhìn Tiểu Vy cười đến không dừng lại được, Dividly càng lo liệu cô sợ đến nỗi cười luôn không?

Đĩ nhiên Tiểu Vy cũng cảm thấy mình cười hơi quá thế là cô ngừng cười lau nước mắt rồi hỏi: "Cái giống cái tên Stella chẳng lẽ lại mạnh như vậy sao mà mọi người lại sợ cô ta."

Dividly nghiêm túc gật đầu rồi nói cho Tiểu Vy biết.

Hóa ra Stella cũng là một giống cái ngoại tộc được nhặt về. Không giống Dividly, Stella từ bé đã rất dễ thương khiến ai trong bộ lạc cũng yêu quý. Thế là cô được Lauren nhặt về nuôi chính vì vậy có thể nói Louis và Stella chính là một đôi thanh mai trúc mã từ hồi còn trong nôi.

Stella nhận được tình yêu của mọi người nên cô ta trở nên rất hống hách. Phải nói tới Stella có một vẻ đẹp khiến thú nhân nào cũng mê mẩn ngoại trừ Louis luôn lờ cô ta đi. Chính vì cái lẽ đó, Stella cảm thấy ghen ghét tất cả những giống cái hay á thú dám để ý đến Louis. Dividly cũng là một trong số đó, có lẽ vì Louis hay quan tâm đến cô nên Stella lúc nào cũng gây khó dễ với Dividly.

Không chỉ đẹp mà Stella còn có thể sử dụng pháp thuật hệ lửa, tuy còn rất yếu nhưng vẫn có ích trong việc săn bắn nên tộc trưởng đã cho phép cô cùng đi săn với các thú nhân khác. Hôm nào cũng vậy nên nhiều khả năng Stella chắc chắn sẽ tìm gặp Tiểu Vy lúc chiều tối nay. Cứ nghĩ đến Dividly lại cảm thấy cực kì sợ hãi.

Khác với Dividly, Tiểu Vy cảm thấy rất có hứng thú với Stella. Nếu cô ta thực sự có ma thuật hệ lửa thì đúng là sẽ có một cuộc chiến xảy ra đó.

"Nói tóm lại Stella rất đẹp lại có ma thuật vậy nên Dividly nghĩ mình sẽ thua cái lọ hoa biết đi động đấy sao?" Tiểu Vy tổng kết một câu và đặc biệt nhấn mạnh hai chữ lọ hoa, cô cá là Stella ra ngoài không có săn được cái gì đâu.

Dividly thì không hiểu "lọ hoa biết đi động" có nghĩa gì nhưng vẫn gật đầu nhẹ một cái. Cô lo rằng Tiểu Vy sẽ bị thương vì ngoài Stella ra thì chắc chắn sẽ có các á thú khác theo phe Stella đi cùng.

Thấy Dividly chần trừ một lúc lâu mới gật đầu cái nên Tiểu Vy hơi buồn à.

Dividly nhìn Tiểu Vy đau lòng liền luống cuống sửa lại: "A, thực ra... thực ra không phải mình không tin cậu mà mình chỉ sợ cậu sẽ bị thương mà thôi."

"Thương có làm sao đâu, mình đây có thể trụ được cả một quả núi ấy chứ. Nói tóm lại mình chắc chắn sẽ bảo vệ cậu nên đừng lo."

"Ừm."

Hai người lại tiếp tục buôn chuyện. Tiểu Vy hỏi một câu: "À đúng rồi cái tên Oris vừa nãy trông không giống thú nhân gì cả. Bộ hẳn ta không cần đi săn sao, hay là ở lại phòng thủ. Trông hẳn có vẻ khá yếu đuối đó nhưng có lẽ phải lòng Stella nên mới bệnh cô ta như vậy chứ..."

Tiểu Vy thao thao bất tuyệt một lúc quay sang thấy Dividly đang nhìn mình một cách khó hiểu. Ánh mắt này... tại sao lại kinh ngạc vậy?

"Tiểu Vy, Oris... là một á thú mà."

Trong phút giây ngay sau đó, Tiểu Vy bỗng cảm thấy mình như đã nghe nhầm nhưng không Dividly đã đập tan toàn bộ hi vọng của cô chỉ trong một câu.

"Chúng ta là giống cái ngoại tộc còn những giống cái khác thì gọi là á thú, họ có cấu tạo giống các thú nhân thể người nhưng nhỏ hơn và không có khả năng chiến đấu."

Thế giới tam quan sụp đổ hoàn toàn.

Tiểu Vy cảm thấy các dây thần kinh, các mạch máu của mình như ngừng chảy. Điều tồi tệ nhất vừa xảy ra với cô. Xuyên đến một thế giới chỉ toàn nam với nam, gái chỉ có trên đầu nhón tay. Hết rồi, hãy bảo cô chết ngay đi, cô không thiết sống nữa. Vì hai hôm nay không ra ngoài nên cô không nhận ra điều này, nếu không cô đã nghi ngờ từ lâu rồi.

Dividly cảm thấy Tiểu Vy khác thường, vừa định gọi cô một cái thì đã thấy Tiểu Vy lững thững bước ra khỏi hang. Dividly dấu chấm đầy đầu.

Một lúc sau một tiếng thét làm cả bộ lạc tỉnh giấc trong cơn kinh hoàng.

Bằng hết sức lực của mình, Tiểu Vy đã ngẩng cao đầu lên trời mà rống một tiếng: "CHẾT TIỆT.....!!!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 24: Đàn ông cũng mang thai được sao?

Sau khi chứng kiến cảnh sự hùng vĩ của Tiểu Vy khi gầm thét, Dividly chột lại, Tiểu Vy dư sức đánh bại Stella.

Còn đối với Tiểu Vy lúc này, cô đã cảm thấy khá hơn tiếp tục đi vào tán gẫu với Dividly.

Sợ Tiểu Vy không khỏe nên Dividly hỏi thăm nhưng Tiểu Vy đều khẳng khái nói không sao cả nên cô không hỏi gì nữa.

Cứ nói chuyện đến tận trưa là bụng Tiểu Vy lại cồn cào, thế là cô liền nướng thịt cho hai người ăn. Thịt Louis gửi lúc sáng vẫn còn khá tươi nên cô định ướp thêm một số gia vị vào cho thơm. Trong ba lô vẫn còn một số lọ gia vị như muối, ớt, lá thơm nên Tiểu Vy sẽ làm một bữa thật ngon cho Dividly.

Thấy Tiểu Vy rắc một thứ hạt kì lạ lên thịt, Dividly sợ cô không biết nướng nên ra giúp một tay. Dĩ nhiên Tiểu Vy không những không biết nướng mà còn rất thành thực nữa. Đây là một phần kinh nghiệm của Tiểu Vy từ những lần đi du ngoại cùng bạn bè trong rừng sâu, thực không nghĩ lại có ích như vậy à. Giờ nghĩ lại, cô cảm thấy mình nên cảm ơn cô giáo lớp học sinh tồn.

Nướng thịt xong, Tiểu Vy chỉ lấy một miếng nhỏ ăn. Còn Dividly... cô nàng trực tiếp ăn hết phần còn lại, vừa ăn vừa khen ngon tằm tấc. Tiểu Vy không còn gì để nói với cô nàng này luôn, nhưng cảm thấy tay nghề của mình được khen như vậy nên Tiểu Vy rất vui mừng.

Bữa trưa kết thúc trong những lời khen đầy kinh hô của Dividly, cô nàng còn hỏi cách nướng nhưng Tiểu Vy chỉ cười trừ nói mình tự mò.

"Tiểu Vy giỏi quá, cậu mò mà cũng có thể nướng thịt ngon như vậy. Hôm nào lại nướng cho mình nữa nhé."

Tiểu Vy: "... " Không ngờ Dividly lại có thể dễ dàng tin tưởng lời nói dối của cô như vậy.

"Mình đi ngủ đây, cậu cũng nên ngủ đi còn lấy sức nữa chứ." Tiểu Vy đề nghị, bây giờ chắc đã 12 giờ trưa rồi, cô bắt đầu cảm thấy buồn ngủ rồi.

"Ngủ lúc này ư, nhưng mà..." Chưa nói xong thì bên ngoài bỗng đã có tiếng gọi.

Tiểu Vy nhìn người ngoài cửa, là một á thú với mái tóc xanh dương rất bắt mắt, đôi mắt tím sâu không thấy đáy, anh nhìn hai người rồi nói: "Mọi người bắt đầu tập trung đi hái quả rồi, hai người có đi không?"

"Có, có, chúng tôi ra ngay đây." Dividly đồng dạng trả lời rồi dắt tay Tiểu Vy ra ngoài.

"Khoan đã, để mình buộc tóc cho cậu đã rồi đi." Tiểu Vy ngăn lại hành vi kéo tay của Dividly rồi lấy đoạn ruy băng đã cắt rồi buộc tóc cho Dividly, cô buộc thấp xuống một tí để mái tóc trông có phần bồng bênh hơn, cuối cùng thất nơ.

"Xong rồi, đi thôi."

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, Dividly giải thích cho Tiểu Vy biết hóa ra cứ đến giờ này thì các á thú sẽ tập chung đi hái quả, bình thường buổi sáng cũng có một lần tập chung nhưng họ đều bỏ lỡ mất. Dividly đã hai bữa không đi nên hoa quả trong hang cũng sắp hết, vậy nên lần này cô rủ cả Tiểu Vy đi cùng.

Đến trung tâm bộ lạc, Tiểu Vy thấy tất cả đều là á thú đã đến đông đủ, quả thực khóc không ra nước mắt. Cảm giác bị lạc loài chính là đây?

Sau khi tập chung các á thú sẽ theo một nhóm rồi đi vào trong rừng. Dividly bao giờ cũng đi một mình nên hôm nay có Tiểu Vy đi cùng sẽ vui hơn.

Tiểu Vy ngỡ ngàng bị Dividly dắt tay đi về phía trước. Đi một hồi lâu mới sức tỉnh nhìn quanh thấy cây cối mọc um tùm. Thỉnh thoảng còn thấy các á thú đang trèo lên cây hái quả nữa.

"Tiểu Vy, Tiểu Vy ở bên này nè."

Xa xa bỗng có tiếng gọi, Tiểu Vy nhìn sang thấy một á thú tóc vàng đang vẫy tay về phía mình. Á thú này khá thấp, chắc chỉ tầm 1m70 giống loli nhưng Tiểu Vy lại rất thích kiểu này, dễ thương lại cute.

Á thú chạy về phía Tiểu Vy, tự giới thiệu: "Xin chào, mình là Lori là em trai của Louis. Chắc anh ấy có nhắc mình với bạn nhỉ."

Tiểu Vy lắc đầu, không, hẳn ta không nhắc đến tên người a.

Thấy Tiểu Vy lắc đầu, Lori buồn buồn: "Thì ra anh ấy không nhắc."

Cảm thấy mình lỡ lời, Tiểu Vy liền sửa lại: "Louis không nói là em trai hẳn tên là Lori nhưng nói mình có một đứa em trai rất dễ thương a."

"Thật sao?" Lori vừa nghe xong thì hai mắt lấp lánh nhìn cô khiến Tiểu Vy chột dạ. Cô gật đầu như gà mổ thóc, trong lòng lo lắng sợ câu nói dối của mình sẽ lộ ra.

Nhưng ngay sau đó không khí khá vui vẻ, Lori không nhắc lại chuyện kia nữa, anh dẫn Tiểu Vy và Dividly đến một cái cây to hái quả. Dividly nhanh chóng leo lên đỉnh rồi lại tụt xuống đặt hoa quả vừa hái xong vào chiếc bọc da thú của mình. Nhìn cô leo lên leo xuống như vậy rất cực nhọc, Tiểu Vy nhìn mà tuốt mồ hôi. Có lẽ sau này cô phải đan một cái rọ để hái trái cây mới được.

Quan trọng hơn, tại sao Lori lại không hái vậy. Tiểu Vy thắc mắc nhìn người đang đứng cạnh mình, Lori vẫn ung dung đứng đó nhìn mọi người hái.

Sau khi hỏi rõ thì mới biết, hóa ra Lori đang mang thai vì vậy chỉ có thể nhờ người hái hộ mà thôi, nhưng lại ghét ngồi một chỗ nên mò ra đây.

Tiểu Vy gật đầu như đã hiểu, bỗng cảm thấy có gì đó không đúng.

Đàn ông cũng mang thai được sao???

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 25: Thực không muốn nghĩ đến nó

Được rồi, bỏ đi, cô thực không muốn nghĩ đến nó, hải nào. Cho dù có chút tò mò, làm sao lại con trai có thai khi không có buồng trứng được nhỉ? Ài, đây quả thực là một bí ẩn của thế kỉ a.

"Lori... cậu có thai, được mấy tháng rồi?" Tiểu Vy nhìn cái bụng phẳng lì trước mặt không khỏi nghi ngờ.

Dĩ nhiên Lori cũng không ngại trả lời, có vẻ là đã được 2 tuần trăng rồi, phải 5 tuần trăng nữa mới sinh. Nếu tính như vậy thì sớm hơn người thường 2 tháng, cũng không chênh lệch nhiều như cô tưởng.

Lori thực sự tò mò về cô gái trước mặt, "Tiểu Vy, tôi nghe a ma nói cô mới chỉ hai mươi tuổi thôi phải không, nếu như vậy chúng ta bằng tuổi nhau rồi."

"Hả, cậu cũng hai mươi thôi sao?" Vậy mà đã có bạn đời và mang thai, đây không phải là quá nghịch thiên đi a. Thế giới này quả nhiên có nhiều bất ngờ mà cô chưa từng biết, cũng chưa từng nhìn thấy, nếu như có thể ở đây nghiên cứu nhiều hơn có lẽ cô sẽ tìm ra được thứ gì đó khác thường. Căn bản, không biết nên tìm từ đâu.

Khoan đã...

"Lori, nước thánh lấy từ đâu vậy?"

Lori thấy Tiểu Vy hỏi mình liền trả lời: "Nước thánh được lấy từ một rãnh nước nhỏ dưới gốc cây ngàn năm. Hầu như là nước thánh chỉ dùng vào các dịp đặc biệt nhưng chưa bao giờ thiếu cả nên cô nếu cần thì có thể tự nhiên lấy."

Tiểu Vy: "Nếu vậy thì xin phép về trước, mọi người cứ hái đi."

Lori: "Nhưng... nếu như vậy thì..." Ai hái cho hần đây.

Nhìn cái vẻ mặt mong chờ này, đừng nói là nhờ cô hái hộ nha. Nhưng mà dù sao người ta cũng giúp mình, coi như là trả ơn đi.

Tiểu Vy quay lại hỏi: "Lori, anh thích quả nào tôi hái cho."

Lori biết cô muốn hái giúp mình thì hai mắt long lanh chỉ về phía một cái cây to không xa đó: "Đó là cây sữa, quả của nó rất ngon có mùi sữa, ngoài ra còn rất tốt cho người mang ấu tể, nhưng thân của nó tiết ra một chất nhầy dính nên rất khó lấy." Hần áp ứng nói tiếp: "Ta cũng chỉ nói thế thôi, nếu như không lấy được cũng đừng quá sức, chỉ cần hái ta ít trái đào là được rồi."

Lori vừa nói xong thì quay ra đã không thấy bóng dáng người kia đâu, chẳng lẽ định hái thật sao?

Tiểu Vy nhìn cái cây trước mắt mình, cao khoảng 10m, tán cây rộng, là to, quả có màu trắng sữa tròn, phần cuống có chút hồng. Nếu không chạm vào thân của nó thì sẽ không sao, vậy thì nếu chỉ cần tác động nhẹ lên thân có thể hái được mà không cần nhiều sức. Cô nắm chặt bàn tay, nắm đấm ngay lập tức bay về phía thân cây to, đi nửa chừng thì dừng lại đột ngột. Không khí nén lập tức đập về phía thân cây khiến mặt đất rung động, quả trên cây rụng xuống âm ầm. Nhanh tay nhặt những quả dưới đất, Tiểu Vy đưa bọc quả nặng nề cho Lori rồi đi về trong ánh mắt kinh ngạc mở to của những người khác.

Tốc độ nhanh chóng, Tiểu Vy đến gốc cây trong bộ lạc, quả nhiên thấy một khe nước nhỏ chảy ra. Cô lấy bình đựng nước của mình ra hứng, đến khi đầy bình mới đóng nắp lại.

Sau khi mang bình nước về hang, Tiểu Vy mở ra rồi đổ một ít vào nắp bình, nếm. So với lần đầu có vẻ có phần mát lạnh hơn, xong nước có vị khang khác, ngọt ngọt. Bên ngoài trông không có gì khác với nước sông cả.

Thứ nước này thực sự là do Thần Thú ban cho? Bên ngoài rất bình thường a.

Tiểu Vy chán nản nốc hết nước trong bình, thở dài nói: "Quả nhiên không có dụng cụ thì không thể biết nó có các chất gì cả. Tuyệt vọng rồi!"

Ngay sau đó cô phát hiện ra thứ nước này có thể giúp hồi phục sinh lực, bao gồm cả hồi phục ma lực, như vậy sau này không cần lo không sử dụng được ma thuật rồi.

Tiểu Vy nhìn quanh hang, ngoài chiếc giường đá và một góc tro lửa ra thì không còn thứ gì, sau này phải trang trí thêm a.

"Tiểu Vy, đang làm gì vậy?"

Tiểu Vy ngoái mặt lại nhìn người vừa gọi mình, là Louis. Trên vai hần là một con hươu sao trưởng thành dài khoảng 3m, cô thực sự cảm phục những thú nhân, họ có thể nâng được vật nặng hơn mình gấp mười lần mà vẫn chưa hề hần gì.

Cô nhớ ra một điều: "Louis, anh có mang con cá sấu lươn về cho tôi không vậy?"

Louis mù mịt nhìn cô, tha thứ cho hần vì không hiểu cô nói "cá sấu lươn" là cái gì. Tiểu Vy đành mô tả hình dáng của nó, tả xong rồi thì thấy Louis đứng ngây đó, hần nói với giọng run run: "Tiểu Vy, em... em hạ con thú Giác Long đó rồi sao?"

Tiểu Vy nghe gọi Giác Long liền gật đầu, cô không dấu giếm gì cả, tại sao mặt Louis lại ngạc nhiên như vậy?

Louis kích động khoe tay cô lôi ra ngoài, Tiểu Vy dấu hỏi đầy đầu, ngờ ngác bị xách đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 26: Người giỏi như vậy, sau này làm chị dâu ta đi

Tiểu Vy bị kéo đến nhà tộc trưởng, cô kể lại toàn bộ quá trình của ngày hôm đó. Khụ, khụ, dĩ nhiên không thể kể đến đoạn xấu hổ kia được.

Tộc trưởng nghe được một nửa cũng đã hiểu phần nào, vì vậy ông quyết định sẽ để cô đi sẵn cùng các thú nhân khác.

Tiểu Vy vui vẻ nhận lời, dù sao sau này đi sẵn sẽ không phải nhàm chán ngồi một chỗ nữa, nhưng mà...

"Tộc trưởng, có thể cho Dividly đến ở với cháu được không, hang của cô ấy đã bị nứt vài chỗ có thể sập bất cứ lúc nào."

Tộc trưởng cũng không ngần ngại gì mà đáp ứng yêu cầu này, chuyển Dividly đi cũng đã được Louis đề cập tới nhưng ông vẫn chưa làm được vì các á thú không đồng ý, giờ có người tự nguyện quả may mắn. Nói thực Dividly là một đứa trẻ ngoan, Tiểu Vy có thể chơi với nó là một chuyện tốt.

Sau khi được sự đồng ý của tộc trưởng, Tiểu Vy đứng dậy xin phép về trước, dĩ nhiên là để thông báo cho Dividly rồi. Cô vừa ra khỏi lều xong, Lucifer nói với con trai: "Chăm sóc nó thật tốt, đừng để con bé bị thương."

Louis gật đầu.

Lauren nhìn hai cha con nói chuyện, bà thực sự hi vọng con trai có thể mang tiểu giống cái về làm bạn đời.

Lori bước vào lều, bên cạnh là Andrew- bạn đời của anh. Hai người vào chờ hồi xong thì Lori đã hí hửng giơ túi hoa quả trên tay Andrew: "A ba, a mà nhìn xem hôm nay con hái được quả sữa này. Thực ra không phải con hái, mà là nhờ Tiểu Vy hái hộ, được rất nhiều à..." Anh tiếp tục kể, nào là việc cô đâm vào thân cây khiến anh hoảng hồn, rồi còn có cả cảnh Tiểu Vy đi như bay về bộ lạc nữa, Lori thực sự nghi ngờ việc Tiểu Vy là một giống cái.

Lucifer sắc mặt kinh ngạc nhìn túi hoa quả trong tay Andrew, tất cả đều là quả sữa và còn là những quả to và mọng nước nhất nữa. Trước kia hái quả sữa đối với một thú nhân đã là không tưởng rồi, vậy mà Tiểu Vy lại có thể hái được từng ấy, thật không tưởng mà.

Để cảm ơn cô, tộc trưởng quyết định mời cô sang ăn một bữa, Louis sẽ là người thực hiện sứ mệnh cao cả này. Chẳng cần nói tới lần thứ hai, Lucifer đã thấy bóng dáng của con trai mình biến mất khỏi lều. Ông thở dài, trai tráng giờ xung sức vội vàng quá!

Tiểu Vy vừa về đến thì đã thấy Dividly đứng trước cửa hang, tay cầm bọc hoa quả to.

Dividly vừa thấy cô đã hỏi thăm: "Tiểu Vy cậu không làm sao chứ?" Hôm nay cô đang hái quả thì đã thấy Tiểu Vy vội vàng về bộ lạc, vì sợ cô bị làm sao nên mới chạy về trước, đợi một hồi mới thấy bóng người cần tìm.

Cảm kích, Tiểu Vy kéo tay cô vào hang rồi kể chuyện gặp tộc trưởng ngày hôm nay. Ông ấy đồng ý cho Dividly chuyển đến ở cùng cô, như vậy là có một người bạn cùng phòng để nói chuyện rồi à...

Nghe hết câu chuyện, Dividly cười vui vẻ liền thấy Tiểu Vy mất dạng khỏi cửa hang, lúc sau bỗng lòi hết đồ của cô sang. Chủ yếu là mấy tấm da thú còn nguyên vẹn, còn đâu Tiểu Vy sẽ làm cho cô chán gối sau.

Dọn lại hang, Tiểu Vy nhận ra da thú không có chỗ nào để cắt, chỉ có thể để vào một góc hang, lúc cần dùng thì mang ra. Cô vuốt cằm, có lẽ sau này phải làm một ít giá, tủ gỗ để đựng đồ mới được. Công việc vừa hoàn thành thì Louis cũng đứng lúc đến.

Tiểu Vy cũng không ngại tiếp nhận lời mời, nhưng Dividly không đi được nên trước khi đi vẫn nhớ làm ít thịt nướng cho cô rồi mới rời hang.

Vừa bước vào lều đã thấy Lori chạy bỏ nhào đến ôm cô, một miệng hai lời cảm ơn này nọ rồi khen cô tấm tắc. Theo sau là tộc trưởng và bạn đời của ông, và một người khác cô không biết.

Sau màn tiếp khách nồng hậu, tất cả đều quây quanh hồ lửa, nướng thịt. Louis là người nướng, trước đó cô đã ướp một ít gia vị vào thịt nên sẽ ngon hơn rất nhiều. Quả nhiên ai ăn cũng khen ngon, Lori còn hỏi làm bằng cách nào thì Tiểu Vy cũng chỉ bảo mày mò một chút nên được.

"Tiểu Vy, người nấu ăn ngon à, mày mò mà cũng ra, rất siêu." Lori vừa ăn vừa nói.

Tiểu Vy: "... " Câu này có chút gì đó quen quen a!

Bữa ăn đó rất sôi nổi, Tiểu Vy ăn quá nhiều thịt nướng mà lưỡi hơi bỏng rát, cô vừa cầm bình nước lên uống thì người nào đó hí hửng đáp: "Tiểu Vy giỏi như vậy, sau này làm chị dâu ta đi." Đây là lời của Lori.

"Phụt..." Tiểu Vy trực tiếp phun hết nước ra ngoài, mắt sạch hình tượng trước công chúng.

Cô ho khù khụ, tay đám ngực liên hồi, Louis thì cầm đầu ăn như điện, hần đây là quả thực không dám nhìn cô lúc này à.

Vì một câu nói của tên kia, bữa ăn hòa đồng bỗng chốc trở nên im lặng dị thường.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 27: Nếu đã như vậy thì em thổ lộ cho

Bữa ăn đó kết thúc trong sự im lặng của mọi người, Lori lúc này cũng chẳng dám lên tiếng nữa, có lẽ vì ánh mắt giết người của anh trai mình.

Tiểu Vy được Louis đưa về, dĩ nhiên hẳn cũng giải thích chuyện vừa xảy ra thực sự không phải cố ý chỉ tại Lori nói giỡn mà thôi, và cô hiểu.

Nhìn vẻ mặt muốn nói gì đó mà không nói được của Louis, Tiểu Vy liền chào rồi vào hang. Louis cũng chào lại rồi bay đi. Vừa về đến nơi hẳn đã ngay lập tức cốc đầu Lori vô số cái, thật mà là có Andrew ngăn lại nếu không đầu cậu đã sưng vù lên.

"Tại sao em lại nói lời như thế trước mặt cô ấy hả, em không có ấy sẽ xấu hổ hay sao?" Louis giáo huấn em trai.

"Em... chỉ muốn giúp thôi mà... Thực sự không có cố ý a!" Lời phản bác của Lori tiếp tục: "Hơn nữa anh cũng thích cô ấy phải không? Nếu đã vậy thì em thổ lộ cho." Cậu lại ăn một cái cốc nữa.

Lori xoa xoa trán mình, nhìn anh trau bằng ánh mắt đáng thương.

Louis không thêm nói nữa, thả lại một cậu rồi bay biến: "Anh không cần em giúp, chỉ cần em ngồi im một chỗ dưỡng thai là đã giúp anh và Andrew rồi đấy."

Lori nghe xong nước mắt lưng tròng, đây là có ý bảo cậu cản trở người khác sao!

Về phía Tiểu Vy, cô vừa về hang đã tiếp cú ôm của Dividly. Hai người tối đó nói rất nhiều chuyện mới ngủ, chỉ riêng cô thì lại mất ngủ vì cái câu của Lori mãi. Cuối cùng hậu quả, sáng hôm sau mang hai đôi mắt gấu trúc đi tập chung ở bãi săn.

"Không sao chứ?" Louis hỏi thăm, bình thường hẳn sang đã thấy cô dậy, sao hôm nay lại dậy muộn vậy, lại còn mắt thâm đen nữa.

Tiểu Vy sao có thể nói là do cái câu tối qua được: "Không sao đâu, tối qua gặp ác mộng nên khó ngủ."

Muốn hỏi thêm chút nhưng Louis cũng ngại, câu muốn nói thành lời đành phải nuốt xuống cổ họng.

Louis và Tiểu Vy cùng đến bãi tập chung liền thu hút vô số ánh nhìn của mọi người, đặc biệt là một giống cái trong số đó.

Ngay từ xuất phát, Louis luôn đi cạnh Tiểu Vy, hai mắt không rời khỏi người cô, cô cũng không phản nản gì, dù sao cô cũng không thuộc đường, đi lạc là toi đời như chơi.

Sau khi xác định mục tiêu của mình là một con hươu lớn sừng to, nhìn nó rất bình thường ngoại trừ chiếc đuôi dài như rắn của nó cô liền nhảy lên một cái cây tập kích bên trên.

Louis theo sau cũng hóa hình thú lấp vài bụi cây gần đó, hai người nhìn trông rất phối hợp ăn ý bằng một giọng nói vang đến.

"Louis ơi, ta ở đây nè."

Tiểu Vy và Louis nghe giọng nói ngọt như sến liền nổi da gà đầy mình, con mồi cũng chạy biến.

"Louis, ta tìm người cùng đi săn nha." từ phía sau lưng, Louis quay đầu lại, là Stella.

Tiểu Vy nhìn kẻ thù không đội trời chung của mình- người đã làm chạy mất con mồi tươi con là một cô gái tóc đỏ liền có ý định xông lên đánh cho cô một trận.

"Stella, người làm gì ở đây vậy, không phải là đang đó săn ở bên kia sao?" Louis khó khăn mở lời, hẳn có cảm giác Tiểu Vy đang nhìn hẳn chăm chăm như con mồi vậy.

Stella làm bộ mặt ủy khuất: "Ta vì muốn đi săn cùng người, vậy mà người nữ không cho ta đi cùng sao?"

Louis cực kì bối rối lúc này: "Ta không có ý không cho người đi cùng, mà..."

"Vậy thì người đồng ý cho ta đi rồi nha, đừng có mà nuốt lời à nha." Stella chặn lời Louis, không để cho hẳn nói nói liền tự tung tự tác leo lên lưng hổ, Louis cũng chỉ có thể bắt đắc đi trở cô ta đi, Tiểu Vy đi trước.

Buổi săn hôm đó... bị phá một cách thê thảm, cứ lúc đang săn Stella lại nói mình đau chân, đau tay, đau cổ... mà chắc chắn là cô ta còn có ý nói to, kết quả, con mồi chạy hết.

Tiểu Vy nhìn mặt trời đến trưa mà chưa săn được con nào liền nhìn Stella bằng ánh mắt sát khí kinh người khiến cô ta lạnh sống lưng, nếu không phải có Louis ở đây thì chắc chắn cô sẽ bóp nát cái con khốn nạn phá đám người khác kia ra thành bã.

Cuối cùng, Tiểu Vy mệt mỏi ngồi xuống tảng đá to gần đó, lấy trái cây và bình nước ra giải khát.

"Ây da, vậy mà cô đã mệt rồi sao, yếu đuối quá à, như vậy thì làm được cái gì?" Stella khinh bỉ nói một tiếng, Tiểu Vy mặc cô ta tiếp tục nói, nhắm mắt lại dùng hồn nhân tìm mồi.

May mắn, cách đó khoảng 100m có một con lợn rừng với bộ sừng xoắn trên đầu đang ăn tạp, nếu ra đó nhanh có thể kết liễu nó nếu như ai đó không theo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Đến Đại Lục Thú Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.